

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τριμηνιαία Έκδοση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 116 ♦ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2011 ♦ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ [πρώην Μέγαρο Σχολής Ευελπίδων] ΤΗΛ.: 210.88.27.380, FAX: 210.88.41.529

ΠΕΡΙ... ΑΝΤΙΠΑΛΟΤΗΤΑΣ

του Χαράλαμπος Αθανασίου, Προέδρου της Ένωσης

Η Δικαιοσύνη είναι ο πιο υγιής θεσμός του Δημοκρατικού μας Πολιτεύματος. Και αυτό καταδεικνύεται, πολύ περισσότερο σήμερα, που οι ελπίδες και τα βλέμματα του λαού μας είναι στραμμένα επάνω της. Επάνω σε εμάς τους λειτουργούς της.

Και εμείς, οι λειτουργοί, έχουμε δικαίωμα και καθήκον να διαφυλλάσουμε το κύρος της. Να

υπερασπιζόμαστε τη συνταγματική της θέση. Με όποιο κόστος. Με όποιες θυσίες.

Και ας διαβλέπουν μερικοί, κατευθυνόμενοι ή ακρόατοι, αντιπαλότητες μεταξύ των λειτουργών των τριών λειτουργιών του Κράτους.

Την ισοτιμία και την ισοκυρία των λειτουργιών (Νομοθετικής, Δικαστικής, Εκτελεστικής) δεν τη διαπραγματευόμαστε με κανέναν, ούτε καν τη συζητάμε.

Η υπεράσπιση των θεσμών δεν έχει αντιπαλότητα και η διατύπωση των θέσεων και απόψεών μας δεν υποκρύπτει αντιπαράθεση. Η Δικαιοσύνη δεν έχει αντιπάλους, οι Δικαστές και οι Εισαγγελείς είναι λειτουργοί και ο λειτουργός λειτουργεί στα πλαίσια του Συντάγματος και αυτό το Σύνταγμα διαφυλλάσουμε με τις μάχες όλων μας. Με τον καθημερινό και συνεχή αγώνα της Ένωσής μας. Και στον αγώνα αυτόν οφείλουμε όλοι να συμπορευόμαστε με ενιαία αντίληψη και ενιαία τοποθέτηση.

Δεν ζητούμε να μας χαρισθεί τίποτα. Κερδίζουμε το κύρος και την αξιοπιστία μας, με το έργο μας, με τη ζωή μας με την αξιοπρέπειά μας.

Ματαιοπονούν, λοιπόν, όσοι αποπειρώνται την υποβάθμισή μας.

Ματαιοπονούν όσοι θα επιθυμούσαν αντιπαλότητες.

Ματαιοπονούν όσοι θα ήλπιζαν σε υστερόβουλους διασπαστές της συλλογικής προσπάθειάς μας.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΤΙΜΩΡΟΣ;

του Γιάννη Παπαϊωάννου, Πρωτοδίκη, μέλους του ΔΣ/ΕΔΕ

Ενα από τα χαρακτηριστικά σημεία των καιρών μας είναι ο έντονος λαϊκισμός, ο οποίος ενισχύεται από την τρέχουσα δυσμενή οικονομική και κοινωνική κατάσταση. Ο λαϊκισμός συνδυάζεται με τον πρόχειρο και εύκολο καταγγελτικό λόγο και με την απαίτηση για την άμεση επιβολή ποινών (χωρίς «πολλά πολλά») και μάλιστα ιδιαίτερα σκληρών (συχνά και εκτός νομοθετικού πλαισίου) από τη δικαιοσύνη σε βάρος των καταγγελλομένων. Αυτά πολλές φορές προέρχονται από ανθρώπους που θα μπορούσαν ευχερώς να είναι και εκείνοι καταγγελλόμενοι - δυστυχώς ως κοινωνία δεν μας διακρίνει (μεταξύ άλλων) η συνέπεια, η αυτοκριτική και η αυτογνωσία - και οι οποίοι τότε θα ζητούσαν, φυσικά, ενδελεχή εξέταση της περιπτώσεώς τους και οπωσδήποτε επείκεινα από τη δικαιοσύνη. Στο νοσηρό αυτό κλίμα, ο Δικαστής καλείται να επιτελέσει τον δύσκολο αλλά αυτονόητο - και συχνά όχι δημοφιλή - θεσμικό ρόλο του, να παραμείνει, πρώτα και πάνω από όλα, κριτής.

ΠΟΛΥΣΗΜΑΝΤΗ η ΠΑΝΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ 10ης ΜΑΡΤΙΟΥ 2011

Καθολική η συμμετοχή των Δικαστικών Λειτουργών όλων των κλάδων και βαθμίδων.

(Τεράστια η συγκέντρωση στην Αθήνα. Πολύ μεγάλες συγκεντρώσεις σε Θεσσαλονίκη, Κομοτηνή, Πάτρα, Κρήτη, Λάρισα και άλλες πόλεις)

«Δεν ξανάγινε τέτοια συγκέντρωση Δικαστικών Λειτουργών στη Χώρα»

«Οι Δικαστές και οι Εισαγγελείς στους δρόμους για να υπερασπισθούν τους θεσμούς»

«Την ανεξαρτησία τους υπερασπίστηκαν οι Δικαστικοί Λειτουργοί της Χώρας μας»

«Όχι στην ισοπέδωση».

«Ορόσημο η συγκέντρωση».

Με αυτές τις εκφράσεις, μεταξύ των πολλών άλλων, οι δημοσιογράφοι του δικαστικού ρεπορτάζ και αυτοί του Υπουργείου Δικαιοσύνης, σχολίασαν τη μεγαλειώδη συγκέντρωσή μας στις 10 Μαρτίου 2011.

Μια συγκέντρωση που μόνο στην Αθήνα, στα προπύλαια του ναού της Θέμιδας, του Αρείου Πάγου, του θύλακα της ανεξαρτησίας και της υπερηφάνειας των Ελλήνων Δικαστικών Λειτουργών, αριθμήσε άνω των χιλίων (1000) συμμετασχόντων δικαστικών λειτουργών, εν ενεργεία και σε σύνταξη.

Ο Πρόεδρος της Ένωσής μας τόνισε στην ομιλία του: «**Η σημερινή συγκέντρωση, εκφράζει την αγωνία των δικαστικών λειτουργών για το αύριο της Δικαιοσύνης στη χώρα μας, για το μέλλον των θεσμών. Των θεσμών που είμαστε εδώ για να υπερασπισθούμε και να παραδώσουμε στις νεότερες γενιές μια Δικαιοσύνη, ανεξάρτητη και υπερήφανη, όπως την παραλάβαμε από τους παλαιότερους, χωρίς να υπολογίζουμε κόστος και θυσίες.**»

Ο Πρόεδρος της Ένωσης των Διοικητικών Δικαστών κ. Γεώργιος Φαλτσέτος έκανε λόγο για προσπάθεια υποβάθμισης της Δικαιοσύνης ενώ ο Πρόεδρος της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος κ. Παναγιώτης Μπρακουμάτσος αναφέρθηκε στη συνταγματική θέση των Ελλήνων Δικαστών και στην ισονομία όλων των Λειτουργιών του Κράτους.

Η Πρόεδρος της Ένωσης Μελών του ΝΣΚ κ. Ιωάννα Καραγιαννοπούλου, τόνισε ότι η Πολιτεία, δεν πρέπει να φθείρει τους Δικαστικούς Λειτουργούς και τα μέλη του ΝΣΚ με τέτοιου είδους διεκδικήσεις και ότι τα ζητήματα αυτά πρέπει να επιλύονται στα πλαίσια των συνταγματικών ρυθμίσεων. Ο Πρόεδρος του ΔΣΑ κ. Γιάννης Αδαμόπουλος, χαιρέτισε τους αγώνες των δικαστικών Λειτουργών για ανεξάρτητη και αδέσμευτη δικαιοσύνη και τόνισε ότι οι Δικηγόροι είναι αλληλέγγυοι στους αγώνες αυτούς και στην υπεράσπιση των θεσμών, ενώ ο Πρόεδρος της Ένωσης των επίτιμων δικαστικών Λειτουργών κ. Κωνσταντίνος Βαλμαντώνης, αναφέρθηκε στο θεσμικό ρόλο των δικαστικών λειτουργών και εξέφρασε την αμέριστη συμπάρασταση των εν συντάξει συναδέλφων στους αγώνες μας.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν ο Πρόεδρος, ο Εισαγγελέας και οι Αντιπρόεδροι του ΑΠ, Αντιπρόεδροι του ΣτΕ, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του ΝΣΚ, όλοι σχεδόν οι Αρεοπαγίτες και Αντεισαγγελείς του ΑΠ, πολλοί Σύμβουλοι του ΣτΕ, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του ΝΣΚ, Πρόεδροι Εφετών, Εφέτες, Πρόεδροι Πρωτοδικών, Πρωτοδίκες και σύσσωμο το Ειρηνοδικείο και το Πταισματοδικείο.

(Ρεπορτάζ στη σελίδα 5)

ΟΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

της Βαρβάρας Πάπαρη, εφέτη, μέλους του ΔΣ/ΕΔΕ

Εν μέσω παροξυσμού για ενδεχόμενη οικονομική κατάρρευση της χώρας, η επίθεση σε βάρος της δικαιοσύνης, καλά κρατεί. Μάλιστα, η τελευταία, εκτός από «θεραπαινίδα», κινδυνεύει να γίνει και «αποδιοπομπαίος τράγος», αφού της φορτώνουν

σχεδόν όλα τα δεινά της χώρας. Δεν θα αναφερθώ ούτε στο νόμο περί ευθύνων υπουργών και στην παραγραφή των αδικημάτων τους, ούτε και στις νέες ποινικές διατάξεις, που οδηγούν στην ατιμωρησία, ούτε στις υποθέσεις που παραγράφονται σαν αποτέλεσμα της μακρόχρονης αποχής των δικηγόρων, αλλά ούτε και στη «λευκή απεργία», για την οποία έγινε πολύς «ντόρος» τελευταία (εγώ, πάντως, θα πρότεινα σαν πρώτο βήμα, την συζήτηση των υποθέσεων σε κάθε δικαστήριο κατ'εφαρμογή του κανονισμού του). Θα αναφερθώ σε δύο δημοσιεύματα σε εφημερίδες, σχετικά με την δικαιοσύνη των φτωχών. Το πρώτο είναι άρθρο του συναδέλφου αντεισαγγελέα εφετών κ. Β. Φλωρίδη «για ποια δικαιοσύνη μιλάμε» και το δεύτερο έρευνα της κ. Γ. Λινάρδου «όπου φτώχεια και αδικία». Λέει, ανάμεσα στα άλλα, ο συνάδελφος ότι «...φθάσαμε στο σημείο να καταλήγουν στη φυλακή κατά πλειοψηφία φτωχοί άνθρωποι, τοξικομανείς και όσοι δεν έχουν διασυνδέσεις με πολιτικούς ή ισχυρούς. Όσοι δηλ. δεν έχουν χρήματα να πληρώσουν μια πολυτελή υπεράσπιση ή την ποινή τους ή δεν έχουν πρόσβαση σε πολιτικό για να τροποποιήσει υπέρ αυτών τον νόμο.» Και η κ. Λινάρδου «...Εχω γνωρίσει δικαστές που όταν ανεβαίνουν στην έδρα μεταμορφώνονται. Θεωρούν τους εαυτούς τους ημίθεους, συμπεριφέρονται αλαζονικά και φυσικά όχι με γνώμονα τη Δικαιοσύνη. Η ορολογία στις διασκέψεις είναι: «τον πιάνουμε, τον αφήνουμε, του ρίχνουμε μια ψιλή!». Θεωρούν τον φτωχό εύκολο αντίπαλο, ενώ αν είναι ισχυρός κοιτάζουν να είναι δεμένοι απ' όλες τις πλευρές. Στον φτωχό και δέκα χρόνια παραπάνω να ρίξουν, δεν τρέχει και τίποτα. Δεμένοι στις προαγωγές και

Συνέχεια στη σελ. 6

Η άρνηση του Προέδρου και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να προσέλθουν σε επιτροπή της Βουλής «προς ακρόαση», διέσωσαν το κύρος της δικαιοσύνης. Νιώθουμε υπερήφανοι για την «ηγεσία» μας.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Μετά την κατάργηση, με το Ν. 3842/2010, της αυτοτελούς (χωριστής) φορολόγησης των αποδοχών μας έναντι των εισοδημάτων από άλλες πηγές που ίσχυε μέχρι και το περυσινό οικονομικό έτος 2010, η συμπλήρωση των φορολογικών μας δηλώσεων για το φετινό οικονομικό έτος 2011, θα γίνει με τον ακόλουθο τρόπο:

Α) Το καθαρό ποσό εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες, που αναφέρεται στις βεβαιώσεις αποδοχών που μας έχουν χορηγηθεί, το δηλώνουμε στον Πίνακα 4 Α1 κωδικός 301 ή 302 της πρώτης σελίδας της φορολογικής δήλωσης.

Τον αναλογούντα και τον παρακρατηθέντα φόρο, σύμφωνα με τη βεβαίωση αποδοχών μας, τον δηλώνουμε κανονικά στους κωδικούς 313 ή 314 και 315 ή 316 αντίστοιχα του πίνακα 8 περιπτ. 8 και 9 της φορολογικής δήλωσης.

Β) Τα εισοδήματα από ΑΚΙΝΗΤΑ και ειδικότερα από μισθώματα κατοικιών, καταστημάτων, γαιών κ.λ.π. δηλώνονται κανονικά στους αντίστοιχους κωδικούς του πίνακα 4 Ε της φορολογικής δήλωσης (κωδικοί 103 ή 104, 105 ή 106, 101 ή 102 κ.λ.π.).

Γ) Τα εισοδήματα από διάφορες άλλες πηγές, όπως οι αμοιβές από συμμετοχή σε Συμβούλια, Επιτροπές κ.λ.π., για τις οποίες έχουμε βεβαιώσεις, δηλώνονται στον πίνακα 4Δ περ.3 στη 2η σελίδα της φορολογικής δήλωσης δίπλα στους κωδικούς 507 ή 508.

Στις περιπτώσεις αυτές το ποσό του παρακρατηθέντος φόρου, που προκύπτει από τις σχετικές βεβαιώσεις, εφόσον μας έχουν χορηγηθεί από τους αρμόδιους φορείς, το δηλώνουμε στον πίνακα 8 περ. 3 κωδικός 605 ή 606 της φορολογικής δήλωσης.

Δ) Εντός του 2010 όπως είναι γνωστό δεν εισπράξαμε την 4η δόση των αναδρομικών και γι αυτό δεν αναφέρεται το αντίστοιχο ποσό στις φετινές βεβαιώσεις αποδοχών.

Όμως, α) το καθαρό ποσό του επιδόματος του αρθρ. 2§3 Ν. 2521/97 (επίδομα αποτελεσματικότητας) και β) το 20% της διαφοράς των αποδοχών μας για το 2008 που εισπράξαμε σε δυο δόσεις εντός του 2010, όπως τα ποσά αυτά, πρέπει υποχρεωτικά να αναφέρονται ως αφορολόγητα στο κάτω μέρος της βεβαίωσης αποδοχών, που μας χορήγησε η υπηρεσία μας, τα δηλώνουμε ως άθροισμα στην τρίτη σελίδα της φορολογικής δήλωσης Πίνακας 6 δίπλα στους κωδικούς 659 ή 660.

Αν κάποιος συνάδελφος προεξόφλησε τις οφειλόμενες δόσεις των αναδρομικών μέσα στο 2010, το ποσό που αναφέρεται ως δάνειο στη βεβαίωση που τους έστειλε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, μπορούν, αν θέλουν, να το γράψουν στους κωδικούς 781,782 του Πίνακα 6, μόνο για να τους χρησιμεύσει για τη μείωση της ετήσιας εκμάρτης δαπάνης που προκύπτει από τυχόν αγορά περιουσιακών στοιχείων μεγάλης αξίας.

Τέλος, αν υπάρχουν καταθέσεις σε Τράπεζες στο εξωτερικό, στη πρώτη σελίδα Πίνακας 2 της δήλωσης περίπτωση 17 στον Κωδικό 029 ή 030, επάνω στη λέξη ΝΑΙ βάζουμε ένα Χ.

ΔΗΛΩΣΗ Ε9

Υποχρέωση για να υποβάλουν δήλωση Ε9 φέτος (2011) έχουν μόνο: α) Όσοι απέκτησαν εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητα μέσα στο 2010, οι ίδιοι ή η σύζυγός τους ή τα προστατευόμενα τέκνα τους β) όσοι έχουν οποιαδήποτε μεταβολή σε ακίνητα που είχαν δηλωθεί με το έντυπο Ε9 των προηγούμενων ετών 2005-2010 (π.χ. διαγραφή ακινήτου λόγω μεταβίβασης) και γ) οι υπόχρεοι που μέσα στο 2010 είχαν μεταβολές στην οικογενειακή τους κατάσταση, όπως αυτή είχε απεικονιστεί στις δηλώσεις Ε9 των προηγούμενων ετών. Οι μεταβολές, που πρέπει να δηλωθούν από τον υπόχρεο, είναι ο γάμος, εφόσον η σύζυγος έχει ακίνητα, η διάσταση, το διαζύγιο, η παύση χαρακτηρισμού των τέκνων ως προστατευομένων μελών και ο θάνατος. Σε περίπτωση που υποβληθεί δήλωση Ε9, στον Πίνακα 2 αριθ. 15 της φορολογικής δήλωσης στον κωδικό 617 επάνω στη λέξη ΝΑΙ βάζουμε ένα Χ. Η δήλωση Ε9 υποβάλλεται μαζί με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος.

Αθήνα 11-4-2011

Με φιλικούς χαιρετισμούς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

Πρόεδρος Εφετών, Γενικός Γραμματέας ΕΔΕ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΑΝΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

10ης ΜΑΡΤΙΟΥ 2011

Οι Δικαστικοί Λειτουργοί, στην ΠΑΝΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ, που πραγματοποιήθηκε στις 10 Μαρτίου 2011 αποφασίσαμε ομόφωνα τ' ακόλουθα:

Καλούμε την Πολιτεία να κατοχυρώσει την προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των Δικαστικών Λειτουργών και:

α) να καταργήσει ΑΜΕΣΑ την αντισυνταγματική διάταξη, με την οποία οι νεοεισερχόμενοι στον κλάδο Δικαστικοί Λειτουργοί, εντάσσονται στο ΙΚΑ και να ιδρύσει Ασφαλιστικό Φορέα Κρατικών Λειτουργών.

β) να σεβαστεί τη Συνταγματική Επιταγή για ισοτιμία και ισοκυρία των τριών Λειτουργιών του Κράτους, της Εκτελεστικής, Νομοθετικής και Δικαστικής, με την διατήρηση του ειδικού μισθολογίου και την κατοχύρωση των συντάξεων στα επίπεδα της βουλευτικής αποζημίωσης

γ) να καλύψει ΑΜΕΣΑ τις κενές οργανικές θέσεις Δικαστικών Λειτουργών και Δικαστικών Υπαλλήλων, που υπάρχουν ήδη και να δεσμευθεί για την έγκαιρη κάλυψη αυτών που θα προκύψουν.

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ

ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ

ΕΝΩΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

ΕΝΩΣΗ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΕΝΩΣΗ ΜΕΛΩΝ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΩΝ Ν.Σ.Κ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ

του Γιώργου Μανωλίδη, Προέδρου Εφετών, Γεν. Γραμ. ΕΔΕ

Στασιμότητα παρουσιάζεται στα θέματα των οικοπέδων μας, χωρίς καμία ευθύνη από τη δική μας πλευρά. Εμείς κάναμε κάθε ενέργεια και υποβάλαμε όλα τα έγγραφα και στοιχεία που μας ζητήθηκαν. Πρόσφατα μάλιστα, μαζί με τον Πρόεδρο της Ένωσης κ. Αθανασίου επισκεφθήκαμε στο γραφείο του τον νέο αναπληρωτή Υπουργό Πολεοδομίας και Χωροταξίας κ. Σηφουνάκη και ζητήσαμε την παρέμβασή του για την αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Αμέσως στη συνέχεια υποβάλαμε το συμπληρωματικό υπόμνημα που μας ζητήθηκε από τους συμβούλους του για ανύπαρξο ζήτημα, που ήδη είχε απαντηθεί από την αρμόδια Δ/ση Χωροταξίας του ίδιου Υπουργείου και δεν υπήρχε κανένας λόγος να το επαναφέρουν. Περιμένουμε την εξέλιξη και μετά το Πάσχα θα επισκεφθούμε και πάλι τον αναπληρωτή Υπουργό να ξαναζητήσουμε τη βοήθειά του. Παρακάτω δημοσιεύεται το τελευταίο ενημερωτικό υπόμνημα που μας έστειλε ο τεχνικός μας σύμβουλος μελετητής μηχανικός Αθην. Αθανασιάδης.

Για την έκταση στην ΚΑΝΤΙΑ, μας κοινοποιήθηκε από τη Δ/ση Δασών Αργολίδας η απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων με αριθμό 5/2010 και ήδη καταθέσαμε εμπρόθεσμα προσφυγή ενώπιον της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής, όπου θα ξανακριθεί η υπόθεσή μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου της ΚΑΝΤΙΑ παρακολουθεί το θέμα και για κάθε εξέλιξη θα σας ενημερώσει μέσα και από την ιστοσελίδα της Ένωσης με στοιχεία ende.gr.

20ό ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Α. ΑΡΧΙΚΗ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ 274 στρ.

Σε συνέχεια του προηγούμενου σημειωμάτός μου, που αφορά τον φάκελο για την έγκριση της Πολεοδομικής Μελέτης σας ενημερώσαμε ότι το σχέδιο του Π.Δ. δεν έχει υπογραφεί ακόμη από τον νέο Αναπλ. Υπουργό κ. Σηφουνάκη, που ανέλαβε τις αρμοδιότητες Πολεοδομίας και Χωροταξίας. Μια ήσσονος σημασίας παρατήρηση από τη διχρήρο του Νομοθετικού, η οποία έχει απαντηθεί από τη Δ/ση Χωροταξίας, είναι το πρόσχημα της καθυστέρησης της υπογραφής του Π.Δ. Και παρά τις συνεχείς πιέσεις προς το επιτελείο-συμβούλους του Αν. Υπουργού και την προσωπική συνάντησή του προεδρείου με τον ίδιο τον Αναπλ. Υπουργό, το σχέδιο Π.Δ. δεν έχει ακόμη υπογραφεί.

Το παραπάνω σχέδιο του Π.Δ. όταν υπογραφεί από τον Αν. Υπουργό θα σταλεί στο ΣΤΕ.

Β. ΔΕΥΤΕΡΗ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ 107,8 στρεμ.

Όσον αφορά τη δεύτερη έκταση που βρίσκεται στην ίδια περιοχή, σε συνέχεια του προηγούμενου υπομνήματός, σας ενημερώνω ότι:

Η Κοινή Υπουργική Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Ε.Π.Ο.), αν και έχει υπογραφεί από τις 14/9/2010 από την αρμόδια Γεν. Διευθύντρια Κα. Σαββίδου και έκτοτε βρίσκεται στο γραφείο της Υπουργού, δεν έχει ακόμη υπογραφεί από την Υπουργό λόγω παρεμβάσεων και παρατηρήσεων από κάποιους συμβούλους της. Μάλιστα στις 23/3/2011 η παραπάνω Ε.Π.Ο. διαβιβάστηκε ξανά στην Ειδική Υπηρεσία Περιβάλλοντος (Ε.Υ.Π.Ε.) του ΥΠΕΚΑ με ασαφή και περιέργα ερωτήματα.

Αθήνα 12 Απριλίου 2011

Ο Μελετητής
Αθην. Αθανασιάδης

ΕΝΑ «ΠΕΡΙΕΡΓΟ» ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Πριν λίγο καιρό κυκλοφόρησε σε διάφορα blogs, αλλά και στην εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», ένα έγγραφο, που φέρεται ότι συντάχθηκε από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, στο οποίο μεταξύ άλλων, διατυπώνονται και απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί για Δικαστές που δικάζουν υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων με διάδικο το Δημόσιο

Αμέσως εστάλη στον Πρόεδρο του ΝΣΚ το πιο κάτω έγγραφο της Ένωσης μας.

Προς: Τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους κ. Φωκ. Γεωργακόπουλο

Κύριε Πρόεδρε,

Αθήνα 31/3/2011

Τις τελευταίες ημέρες ήλθε στη δημοσιότητα (διάφορα Blogs και εφημερίδα ΕΘΝΟΣ), έγγραφο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, στο οποίο διατυπώνονται μεταξύ των άλλων, κρίσεις και απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί, για τους Δικαστές του Πρώτου Βαθμού (Πρωτοδικές και Πρόεδροι Πρωτοδικών), οι οποίοι δικάζουν υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων με διάδικο το Δημόσιο.

Ενόψει του ότι το έγγραφο, φέρεται μεν ότι προέρχεται από το ΝΣΚ (φέρει το λογότυπο και ονόματα μελών αυτού), πλην όμως είναι ανυπόγραφο και δεν φέρει αριθμό πρωτοκόλλου, παρακαλούμε να μας γνωρίσετε, αν τελικώς αυτό αποτελεί έγγραφο του Συμβουλίου σας, ανεξαρτήτως διαβαθμίσεως και αν κατά περιεχόμενο, τα σ' αυτό διαλαμβανόμενα, απηχούν απόψεις των φερομένων ως συντακτών του.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

Ο Πρόεδρος του Ν.Σ.Κ απάντησε στο πιο πάνω έγγραφο μας, όπως αναφέρεται πιο κάτω, αρνούμενος στην ουσία το περιεχόμενο του «δημοσιευθέντος εγγράφου»

Προς τον Πρόεδρο της ΕΔΕ

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Προς την ΕΔΕ, 18/4/2011

Σε απάντηση της από 31.3.2011 επιστολής σας, σας πληροφορώ τα ακόλουθα:

Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους διατυπώνει τις γνώμες, θέσεις ή απόψεις που διαμορφώνονται στο πλαίσιο της ενασχόλησής των αρμοδιοτήτων του: α) αποκλειστικά μέσω των κατά νόμο αρμοδίων οργάνων του και κατά τρόπο που προσήκει σε δημόσια υπηρεσία, β) προς τα όργανα ή υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για να εξετάσουν τις ανωτέρω γνώμες, απόψεις και πληροφορίες ή να ενεργήσουν σχετικά.

Ως εκ τούτου η επικοινωνία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους μέσω διαφόρων ιστοτόπων (οι οποίοι δεν παρέλειψαν να επιτεθούν κατά του Νομικού Συμβουλίου) δεν προσήκει προς τη θεσμική του φύση και οι σχετικές δημοσιεύσεις δεν αποδίδουν απόψεις των οργάνων τω.

Είναι κοινός τόπος ότι η Δικαιοσύνη αποτελεί θεμέλιο του δημοκρατικού πολιτεύματος και εγγυητή των θεμελιωδών ελευθεριών. Για το λόγο αυτό η διατήρησή του κύρους της και εύρυθμης λειτουργίας της πρέπει να αποτελεί στοιχείο μείζονος προτεραιότητας για όλους τους κοινωνικούς και θεσμικούς παράγοντες συμπεριλαμβανομένου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με θερμές ευχές για την ενόδωση των προσπαθειών σας,

Ο Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους
Φωκίων Π. Γεωργακόπουλος

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΝΩΣΗΣ
ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ

Πρωτοδικείο Αθηνών (πρώην Μέγαρο Σχολής Ευελπίδων)

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΝ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ

ΣΥΝΤΑΞΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Τα μέλη του Δ.Σ.

ΣΤΟΙΧΙΣΘΕΣΙΑ-ΑΤΕΛΕ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΜΙΧΑΗΛ ΛΕΟΝΤΑΚΙΑΝΑΚΟΣ,

τηλ. 210 68.12.457, Ελαιώνας Π. Χαλκίδας

e-mail: leontaki@otenet.gr

Η ΜΗ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΘΕΣΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ορθώς δεν προσήλθαν, αφού δεν εκλήθησαν από τον Πρόεδρο της Βουλής και πάλι με τον όρο της ανταπόδοσης της επίσκεψης. Εξάλλου, με τον τρόπο που έγινε η πρόσκληση ενείχε «υποτίμηση» της Δικαστικής Λειτουργίας.

Με αφορμή την άρνηση αυτή, ο Πρόεδρος της Ένωσης μας κ. Χαρ. Αθανασίου, έκανε στα Μ.Μ.Ε. την ακόλουθη δήλωση:

«Οι Πρόεδροι των Ανωτάτων Δικαστηρίων της Χώρας μας είναι, κατά το Σύνταγμα, ισότιμοι και ισόκυροι με τον Πρόεδρο της Βουλής.

Συνεπώς, ορθώς ο Πρόεδρος και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου αρνήθηκαν την πρόσκληση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής να παραστούν κατά τη συνεδρίαση αυτής, για δύο

κυρίως λόγους.

Πρώτον, διότι τη Βουλή εκπροσωπεί ο Πρόεδρος της, τη δε Δικαιοσύνη οι Πρόεδροι των Ανωτάτων Δικαστηρίων και, επομένως, την πρόσκληση έπρεπε να απευθύνει ο Πρόεδρος της Βουλής και στα πλαίσια της αμοιβαιότητας να ανταποδώσει την επίσκεψη και

Δεύτερον, διότι η έγγραφη πρόσκληση προς τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, κατά το ύφος και το περιεχόμενο, ενείχε εξουσιαστική διάθεση».

A ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ της Ένωσης μας

Αθήνα 19/4/2011

Σκολιάζοντας ο Υπουργός Δικαιοσύνης την άρνηση του Προέδρου και του Εισαγγελέα του ΑΠ να προσέλθουν στη Βουλή, προς ακρόαση από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, δήλωσε ότι «Κάποιοι από τους ανωτάτους δικαστικούς δεν έχουν κατανοήσει ότι κατά το Σύνταγμα πρώτη εξουσία είναι η νομοθετική και υποχρεούνται να προσέρχονται όταν τους καλεί».

Το Δ. Σ. της Ένωσης μας, κατά τη χθεσινή συνεδρίασή του παρατηρεί τα εξής: Οι Νομικές Σχολές των εννόμων τάξεων όλων των προηγμένων χωρών διδάσκουν από αρχαιοτάτων χρόνων τη διάκριση και το ισότιμο των τριών λειτουργιών του Κράτους (Νομοθετικής, Δικαστικής, Εκτελεστικής). Συνεπώς, ο κ. Υπουργός θα έπρεπε «να έχει κατανοήσει» ότι σε ένα Κράτος Δικαίου, όπως θέλει να είναι η Χώρα μας, δεν υφίσταται προβάδισμα καμίας εξουσίας έναντι των άλλων, παρά μόνο συνεργασία με βάση την ισοτιμία και όχι την εξουσιαστική διάθεση.

Αφού οι ανωτέρω Συνταγματικές και Υπερσυνταγματικές αρχές αμφισβητήθηκαν, ορθώς ο Πρόεδρος και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου αρνήθηκαν να προσέλθουν στην ανωτέρω Επιτροπή.

B ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το Δ.Σ. της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος, με αφορμή τη μη προσέλευση του Προέδρου και του Εισαγγελέα του Α.Π. στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και τα σχόλια που επακολούθησαν από μερίδα πολιτικών, δηλώνει τα ακόλουθα:

Είναι γεγονός ότι συνειδητά και μεθοδικά επιχειρείται τα τελευταία χρόνια η υποβάθμιση της Δικαιοσύνης έναντι των άλλων Συνταγματικών Εξουσιών του Κράτους.

Είναι δικαίωμα και υποχρέωση του κάθε δικαστικού λειτουργού, πολύ δε περισσότερο του Προέδρου ή του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, όταν διαπιστώνει προσπάθειες υποβάθμισης ή χειραγώγησης της Δικαιοσύνης, από όπου και αν αυτές προέρχονται, να ερμηνεύει και εφαρμόζει τις σχετικές διατάξεις με γνώμονα τη συνταγματική νομιμότητα και την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης.

Η διάταξη του άρθρου 48Α του Κανονισμού της Βουλής, όπως είναι διατυπωμένη, δεν είναι συμβατή με τη συνταγματική αρχή της διακρίσεως των εξουσιών (άρθρο 26 παραγρ. 1 του Συντάγματος). Οι τρεις συντεταγμένες εξουσίες είναι ανεξάρτητες και ισότιμες.

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι ο διάλογος μεταξύ εκπροσώπων των διαφόρων λειτουργιών και ειδικότερα ο διάλογος μεταξύ εκπροσώπων της νομοθετικής και δικαστικής λειτουργίας είναι ιδιαίτερα χρήσιμος, πρέπει όμως να στηρίζεται στο σεβασμό της διάκρισης των εξουσιών. Ο ειλικρινής διάλογος, όπως άλλωστε τονίζεται και στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, αποτελεί τον ασφαλέστερο τρόπο για τη θεσμική συνεργασία Νομοθετικής και Δικαστικής εξουσίας.

Για το διοικητικό συμβούλιο της Ε.Ε.Ε.

Ο Πρόεδρος
Παναγιώτης Μπρακουμάτσος
Αντεισαγγελέας Εφετών

Η Γεν. Γραμματέας
Ελένη Σκεπαρνιά
Εισαγγελέας Πρωτοδικών

Γ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΜΕΙΩΣΗΦΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ & ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ

Σε συνέχεια της συνεδρίασης του Δ.Σ. της 18/4/2011
ΑΘΗΝΑ, 19-4-2011

Σε σχέση με τη γενομένη δήλωση του Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Κασταγιάδη ότι «η Νομοθετική Εξουσία υπερέχει της Δικαστικής», παρατηρούμε τα εξής: Οι τρεις λειτουργίες του Κράτους (Νομοθετική-Εκτελεστική- Δικαστική) είναι ισότιμες μεταξύ τους, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα. Η συντήρηση μιας διαφαινόμενης αντιπαράθεσης μεταξύ των τριών λειτουργιών δεν ωφελεί ούτε τη λειτουργία ούτε την εικόνα των θεσμών. Πρέπει, λοιπόν, να επικρατήσει η λογική της συνεργασίας και του διαλόγου, αλλά μέσα στα πλαίσια αμοιβαίου σεβασμού για την αντίστοιχη ισοτιμία μεταξύ των λειτουργιών κάθε μιας εκ των τριών λειτουργιών, διότι μόνον έτσι θα προωθηθεί η επίλυση των προβλημάτων.

Σημείωση: Την ανακοίνωση αυτή δεν την υπογράφουν όλα τα μέλη της αυτοαποκαλούμενης ομάδας ή μειοψηφίας. Είναι, πάντως, απορίας άξιο γιατί δεν αναφέρεται στην ανακοίνωσή τους η πλήρης δήλωση του κ. Υπουργού, που προκάλεσε την αντίδραση των Ενώσεων.

Η Δήλωση του Υπουργού Δικαιοσύνης περί «πρωτείων» της Νομοθετικής εξουσίας έναντι των άλλων (Δικαστικής - Εκτελεστικής) και οι σχετικές απαντήσεις των Ενώσεων.

Ο κ. Υπουργός δήλωσε στη Βουλή: «Κάποιοι από τους ανωτάτους δικαστικούς δεν έχουν κατανοήσει ότι κατά το Σύνταγμα πρώτη εξουσία είναι η νομοθετική και υποχρεούνται να προσέρχονται όταν τους καλεί».

Η αρχή της αιτιολόγησης των δικαστικών αποφάσεων των δικαστηρίων (άρθρ. 93 παρ. 3 Συντ.).

Της Μαρίας - Γεωργίας Τσάμη, Προέδρου Πρωτοδικών, μέλους του ΔΣ/ΕΔΕ

Η αρχή της αιτιολόγησης των δικαστικών αποφάσεων, σύμφωνα με το άρθρ. 93 παρ. 3 Συντ., αποτελεί κατά το Σύνταγμα, εγγύηση θεσμού, η οποία στοχεύει στον έλεγχο, όχι μόνο από τους διαδίκους, αλλά και από την κοινή γνώμη, του τρόπου εφαρμογής από τα δικαστήρια των κανόνων δικαίου σε κάθε δικαζόμενη υπόθεση. Η αρχή αυτή απαντάται σε προηγούμενα Σύνταγματα, για πρώτη δε φορά στο Σύνταγμα του 1844 και, έκτοτε, σε όλα τα Σύνταγματα της χώρας, με διαφοροποίηση ως προς τη χρήση των όρων «αιτιολογημένη» και «ειδικά αιτιολογημένη». Ο συνταγματικός νομοθέτης με την εν λόγω διάταξη στόχευε στην παροχή ευχέρειας προς την κοινή γνώμη να αξιολογεί την εφαρμογή των κανόνων δικαίου από τους δικαστές και, ταυτόχρονα, να αποκλείει αυθαίρετες κρίσεις από μέρους τους σε περιόδους όμως (1844 - 1975) που οι θεσμοί στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος δοκιμάστηκαν επανειλημμένα, με αποκορύφωμα την περίοδο της δικτατορίας των ετών 1967 - 1975, που προηγήθηκε του τελευταίου Συντάγματος. Καθ' όλη αυτή τη μεγάλη χρονικά περίοδο η εμπιστοσύνη των κρατικών λειτουργιών ήταν κλονισμένη, γεγονός που επέβαλε τη θέσπιση της υπόψη υποχρέωσης, προκειμένου να εξασφαλιστεί ο έλεγχος της δικαστικής εξουσίας και κατ' επέκταση η λήψη δικαστικών αποφάσεων με γνώμονα μόνο το Σύνταγμα και το νόμο.

Σήμερα, που η λαϊκή κυριαρχία και η δημοκρατία έχουν εδραιωθεί από ετών στη χώρα μας, έχει εκλείψει η σκοπιμότητα της θέσπισης της παραπάνω διάταξης, και διη στο εύρος και με την απολυτότητα που σήμερα αυτή έχει. Αυτό, σε συνδυασμό και με τα διαδραματιζόμενα σε άλλες έννομες τάξεις δημοκρατικών κρατών, όπως είναι η Γαλλία, η Αγγλία, η Γερμανία, οι ΗΠΑ κλπ. Στις παραπάνω χώρες το μεγαλύτερο μέρος των δικαστικών αποφάσεων δεν περιλαμβάνουν αιτιολογία, με τη μορφή και την έκταση που στην ελληνική έννομη τάξη απαιτείται. Συνήθως, το κείμενο των δικαστικών αποφάσεων, που προέρχονται από τις χώρες αυτές, περιλαμβάνει τα ονόματα των διαδίκων, τον τρόπο που παραστάθηκαν ή την ερμηνοδικία τους, εντελώς συνοπτικά (ενίοτε με την παράθεση μόνο της εφαρμοστέας διάταξης) το αντικείμενο της υπόθεσης και, τέλος, το διατακτικό της απόφασης. Είναι βέβαιο ότι οι παραπάνω χώρες δεν παρουσιάζουν έλλειμμα δημοκρατίας ούτε ελέγχονται για κακή και αδιαφανή απονομή δικαιοσύνης. Τι διαφοροποιεί, λοιπόν, τη χώρα μας από τις άλλες χώρες; Υπάρχει λόγος δυσπιστίας σήμερα απέναντι στην ελληνική δικαιοσύνη και στις αποφάσεις της, στο βαθμό που τούτο αντανακλάται στην παραπάνω διάταξη; Το αντίθετο, έχει επαινεθεί πολλάκις η ελληνική δικαιοσύνη για την ορθή απονομή του δικαίου και την ανεξαρτησία της. Εξάλλου, οι πολλαπλοί ελεγκτικοί μηχανισμοί της δημοκρατίας εγγυώνται και παρέχουν τη δυνατότητα ελέγχου της αμεροληψίας των δικαστικών αποφάσεων, χωρίς την ανάγκη ύπαρξης της εν λόγω υποχρέωσης στην έκταση και την ως άνω απολυτότητά της. Περαιτέρω, οι συνθήκες που επικρατούν, σε σχέση με τον αριθμό των δικαζομένων υποθέσεων, επιβάλλουν την επανεξέταση της ανάγκης για τη διατήρηση της συγκεκριμένης διάταξης με την παραπάνω μορφή της. Συγκεκριμένα, ο τεράστιος αριθμός (αναλογικά με τον πληθυσμό του κράτους) των δικαζομένων υποθέσεων, που κατέληξε στη χρέωση ανά δικαστή έως και τριακοσίων πενήντα (350) πολιτικών υποθέσεων κατ' έτος, επιβάλλει τον περιορισμό της αιτιολογίας των αποφάσεων, προκειμένου αυτές να εκδοθούν σε εύλογο χρονικό διάστημα, χωρίς αυτό να μειώνει και επηρεάζει την ορθή κρίση του δικαστή. Τούτο, μάλιστα, όταν η αμεροληψία και η ορθή κρίση ενός δικαστικού λειτουργού δεν εξαρτώνται από την έκταση της απόφασης, αλλά από το ηθικό του φρόνημα, σε συνδυασμό με την νομική του κατάρτιση. Η πολυπλοκότητα των σημερινών συναλλαγών έχει δημιουργήσει και αντιστοιχείς πολύπλοκες έννομες σχέσεις, που καταλήγουν σε υποθέσεις εξαιρετικής δυσκολίας, οι οποίες απαιτούν τη συγγραφή δεκάδων σελίδων, προκειμένου ο δικαστής να τηρήσει την υποχρέωση πλήρους αιτιολόγησης. Εντέλει, η δικαστική απόφαση φέρεται σαν το «απολογητικό υπόμνημα» του δικαστή, ο οποίος αναλώνεται και δαπανά δεκάδες ώρες, προκειμένου να αιτιολογήσει την απόφασή του και να προστατέψει τον εαυτό του από τυχόν δύσπιστους διαδίκους και την κοινή γνώμη. Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν πολλές κατηγορίες υποθέσεων (όπως συναινετικά διαζύγια κλπ.), στις οποίες η αιτιολογία παρίσταται τυπική και, ενώ αποσιώπησε χρόνο εργασίας για τον δικαστή, δεν θα αποτελούσε απαίτηση ούτε των ίδιων των διαδίκων. Τον δικαστικό λειτουργό, εν κατακλείδι, πρέπει να θεωρούμε εκ προοιμίου ότι λειτουργεί αδέκαστα. Εξάλλου, τα ένδικα μέσα, με την άσκηση των οποίων θα μπορούσε να ενεργοποιηθεί η υποχρέωση σύνταξης αιτιολογίας σε υποθέσεις που οι διάδικοι θα το ζητούσαν, εγγυώνται ότι οποιαδήποτε εσφαλμένη κρίση έχει τη δυνατότητα να επανεξεταστεί και διορθωθεί. Στην προσηχη αναθεώρηση του Συντάγματος, λοιπόν, ίσως είναι χρήσιμη η επανεξέταση της σκοπιμότητας της εν λόγω διάταξης και η αξιοποίηση των ρυθμίσεων άλλων προηγμένων κρατών σε σχέση με την αιτιολόγηση των δικαστικών αποφάσεων.

Η ΕΦΕΤΕΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΤΡΩΝ Γι την Πανδικαστική Συγκέντρωση

Προς: την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων

Σας γνωρίζουμε ότι στα πλαίσια της πρόσκλησης του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, οι Δικαστικοί Λειτουργοί των Δικαστηρίων της Πάτρας διέκοψαν τις συνεδριάσεις των Δικαστηρίων σήμερα Πέμπτη 10 Μαρτίου 2011 και από ώρα 12.00 έως 15.00. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Πρωτοδικείο Πατρών, όπου έγινε ενημέρωση από τα μέλη της Εφετειακής Επιτροπής του Εφετείου Πατρών και ακολούθησε συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων επί των θεμάτων που απασχολούν τη Δικαιοσύνη και τους Λειτουργούς της. Η συμμετοχή ήταν καθολική.

Τα Μέλη της Εφετειακής Επιτροπής
Γρηγόριος Κομπολίτης
Αναστασία Τριαντοπούλου-Αγγελουπούλου
Μαρία Χατζίρη

Ματιές Οι Δικαστές

του *Λευτέρη Παπαδόπουλου*

Αναδημοσίευση από τα ΝΕΑ της 19ης Μαρτίου 2011

Το έχω πει και άλλοτε, αλλά νομίζω ότι οφείλω να επαναλάβω, γιατί το απαιτούν οι καιροί: το πρώτο πράγμα που έκανε ο Γεώργιος Παπανδρέου το 1964, μετά τον θρίαμβο της Ένωσης Κέντρου, ήταν να διπλασιάσει τους μισθούς των δικαστών. Οχι από χουβαρντοσύνη. Αλλά διότι δεν μπορεί να

σταθεί στα πόδια της η Δημοκρατία, αν οι λειτουργοί της Δικαιοσύνης αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα. Μοιάζει σαν «κήρυγμα» αυτό που γράφω. Αλλά, ας το καταλάβουμε: ο δικαστής δεν είναι δημόσιος υπάλληλος. Από την ορθή κρίση του εξαρτάται η ελευθερία ενός πολίτη, η περιουσία του, η βεβαιότητά του ότι αν, κάπου, αδικηθεί θα βρει το δίκιο του. Και ο δικαστής έχει ορθή κρίση και αποφασίζει σωστά, όχι μόνο γιατί αυτό επιτάσσουν ο όρκος, η συνείδησή του και η αποστολή του αλλά και η θέση του. Ένας δικαστικός πρέπει να εμπνέει σεβασμό. Και να κερδίζει από τον μισθό του όσα χρήματα χρειάζεται για να εξασφαλίσει ένα ικανοποιητικό επίπεδο ζωής για τον εαυτό του και την οικογένειά του. Κι ακόμη, για να μπορεί να μελετάει. Να παρακολουθεί βήμα βήμα τις εξελίξεις της επιστήμης του σε έναν συνεχώς μεταβαλλόμενο κόσμο. Και να είναι «μέσα σε όλα». Πολλοί από τους συμφοιτητές μου έγιναν δικαστικοί. Μερικοί διέπρεψαν, καταλαμβάνοντας υψηλές θέσεις. Αρκετοί κινήθηκαν στη μετριότητα. Και κάποιοι, λίγοι ευτυχώς, δεν τα πήγαν όσο έπρεπε καλά. Οι διαπρέψαντες δεν ήταν απλώς μελετηροί, προσεκτικοί, ευφυείς και - βεβαίως - αδέκαστοι. Ήταν και «άνθρωποι του κόσμου». Διάβαζαν λογοτεχνία, παρακολουθούσαν θέατρο, τους έβλεπε κανείς σε πολιτιστικές εκδηλώσεις, βρισκόντουσαν μέσα στην «αγορά» και δίπλα στον απλό πολίτη. Ακουγαν τα βάσανά του και μάθαιναν για τις σκοτούρες του.

Ο υπάλληλος πηγαίνει στη δουλειά του, γράφει, σφραγίζει, υπογράφει, τσακώνεται, αλλά το μεσημέρι επιστρέφει στο σπίτι του να ξεκουραστεί. Ο δικαστής ξεπατώνεται. Και ξενυχτάει, αν έχει μπρος του μια δύσκολη δικογραφία.

Και την άλλη μέρα, στην έδρα, οφείλει να παρακολουθεί με μεγάλη προσοχή τι λένε οι διάδικοι, οι μάρτυρες, οι δικηγόροι. Και να «διαβάζει» από εκφράσεις, χειρονομίες και βλέμματα πολλά πράγματα από όσα δεν λέγονται ή γράφουν τα «χαρτιά».

Δεν ξέρω αν είναι αντισυνταγματική ή όχι η διάταξη του Ασφαλιστικού Νομοσχεδίου, με την οποία οι νέοι δικαστικοί εντάσσονται στο ΙΚΑ.

Αυτό θα το βρουν οι αρμόδιοι. Η γνώμη μου, πάντως, είναι - γνώμη ενός δημοσιογράφου - ότι έχουν δίκιο οι δικαστές και εισαγγελείς που γενικώς διαμαρτύρονται. Και θέλω να προσθέσω ότι δεν αισθάνθηκα καθόλου καλά για την Πολιτεία την περασμένη Πέμπτη, βλέποντας εκατοντάδες λειτουργούς της Δικαιοσύνης στον Αρειο Πάγο σε συγκέντρωση για την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης.

Καταλαβαίνω. Λεφτά δεν υπάρχουν. Η χώρα όμως δεν έγινε φτωχή από τις μεγάλες αμοιβές των δικαστικών. Βρέθηκε στους πέντε δρόμους από διορισμούς, μίζες και αλητείες πολιτικών.

(**Οχι όλων, ευτυχώς**). Αλλά οι πολιτικοί εξακολουθούν να περνάνε «μπέικα». Και δεν βλέπω να αλλάζει η κατάσταση.

Σημείωση:

Ο κ. Λευτέρης Παπαδόπουλος, δεν είναι μόνο ένας διακεκριμένος συνθέτης και ένας πολύ σοβαρός αρθρογράφος, αλλά είναι, κυρίως, ένα κοινωνικό άτομο, με ερεθίσματα και κοινωνικές ευαισθησίες, ένα πρόσωπο που τολμά να υπερασπίζεται το δίκαιο, που στοχεύει στις αξίες. Τον ευχαριστούμε για το πολυσήμαντο άρθρο του.

ΧΑ

Η MAGNA CHARTA ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Πέτρου Αλικάκου, Δ. Ν. Πρωτοδίκη

Το Συμβουλευτικό Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Δικαστών (Conseil Consultatif de Juges Européens, CCJE), το οποίο αποτελεί από το έτος 2000 όργανο του Συμβουλίου της Ευρώπης, συμπλήρωσε δέκα χρόνια ζωής. Με την ευκαιρία αυτής της επετείου παρουσιάστηκε σε ειδική εκδήλωση στις 19 Νοεμβρίου 2010 στο Στρασβούργο, έδρα του Συμβουλίου της Ευρώπης, η Magna Carta των Δικαστών.

Η Χάρτα αυτή υιοθετήθηκε από το Συμβουλευτικό Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Δικαστών (CCJE) στο πλαίσιο της 11ης Ολομέλειας, η οποία διεξήχθη στο Στρασβούργο από 17 - 19 Νοεμβρίου 2010. Αποτελείται από επτά μερικότερα κεφάλαια, τα οποία αναλύονται σε 23 άρθρα και περιλαμβάνει ουσιαστικά τις βασικές αρχές της Δικαιοσύνης. Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται λόγος για το κράτος δικαίου και τη δικαιοσύνη. Δεύτερο κεφάλαιο αναπτύσσεται η δικαστική ανεξαρτησία και αμεροληψία. Στο τρίτο κεφάλαιο οριοθετούνται οι εγγυήσεις της δικαστικής ανεξαρτησίας. Για τη δικαστική ανεξαρτησία μάλιστα προβλέπεται και ειδικό όργανο, το οποίο θα είναι υπεύθυνο για την εξασφάλισή της (κεφάλαιο τέταρτο). Περαιτέρω, προσδιορίζεται η ακώλυτη πρόσβαση στη δικαιοσύνη και υπογραμμίζεται η αναγκαιότητα για διαφάνεια (πέμπτο κεφάλαιο). Στη συνέχεια, στο έκτο κεφάλαιο επισημαίνεται ότι οι δεοντολογικές αρχές αποτελούν το γνώμονα κάθε δικαστικού λειτουργού. Τέλος, στο έβδομο κεφάλαιο αναφέρεται ότι οι παραπάνω αρχές ισχύουν mutatis mutandis για τους δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι είναι μέλη Ευρωπαϊκών και Διεθνών Δικαστηρίων.

Στη συνέχεια παραθέτουμε το κείμενο της Magna Carta στην ελληνική γλώσσα (η οποία ας σημειωθεί δεν περιλαμβάνεται στις γλώσσες επίσημης μετάφρασης):

Magna Carta (Θεμελιώδεις Αρχές)

Κράτος δικαίου και δικαιοσύνη

1. Η δικαστική λειτουργία αποτελεί μία από τις τρεις λειτουργίες κάθε δημοκρατικού κράτους. Η αποστολή της είναι να εξασφαλίζει την ίδια την ύπαρξη του κράτους δικαίου με ένα αμερόληπτο, ακριβή, δίκαιο και αποτελεσματικό τρόπο.

Δικαστική ανεξαρτησία

2. Η δικαστική ανεξαρτησία και αμεροληψία αποτελούν προαπαιτούμενα της λειτουργίας της δικαιοσύνης.

3. Η δικαστική ανεξαρτησία είναι θεσμική, λειτουργική και οικονομική. Εξασφαλίζεται σε σχέση με τις υπόλοιπες δύο λειτουργίες του κράτους, ως προς αυτούς που επιζητούν δικαιοσύνη, άλλους δικαστές και την κοινωνία εν γένει, μέσω εθνικών κανόνων δικαίου ύψιστου κύρους. Το κράτος και κάθε δικαστικός λειτουργός είναι υπεύθυνοι για την προώθηση και την προστασία της δικαστικής ανεξαρτησίας.

4. Η δικαστική ανεξαρτησία εξασφαλίζεται σε σχέση με όλες τις δικαστικές ενέργειες και ειδικότερα σε σχέση με τη στελέχωση, τον διορισμό μέχρι την ηλικία της συνταξιοδότησης, τις προαγωγές, το αμετακίνητο, την εκπαίδευση, τη δικαστική ασυλία, την πειθαρχική ευθύνη, τη μισθοδοσία και την οικονομική χορήγηση του δικαστικού σώματος.

Εγγυήσεις της ανεξαρτησίας

5. Αποφάσεις σχετικές με την επιλογή, το διορισμό και τη σταδιοδρομία βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια και λαμβάνονται από όργανο αρμόδιο για την εξασφάλιση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης.

6. Πειθαρχικές διαδικασίες διενεργούνται από ανεξάρτητο όργανο με τη δυνατότητα προσφυγής σε δικαστήριο.

7. Κατόπιν διαβούλευσης με το δικαστικό σώμα, το Κράτος διασφαλίζει το ανθρώπινο δυναμικό και τα οικονομοτεχνικά μέσα, τα οποία είναι απαραίτητα για την ομαλή λειτουργία του δικαστικού συστήματος. Προκειμένου να αποφευχθεί κατάχρηση επιρροής, οι δικαστές απολαμβάνουν κατάλληλης αποζημίωσης και επαρκές συνταξιοδοτικό σύστημα, όπως ο νόμος προβλέπει.

1. Η αρχική εκπαίδευση και η επιμόρφωση είναι δικαίωμα και καθήκον για τους δικαστές. Οργανώνονται με την επίβλεψη του δικαστικού σώματος. Η εκπαίδευση αποτελεί σημαντικό στοιχείο για τη διασφάλιση τόσο της ανεξαρτησίας των δικαστών, όσο και της αποτελεσματικότητας του

δικαστικού συστήματος.

9. Το δικαστικό σώμα συμμετέχει σε όλες τις αποφάσεις που επιδρούν στην πρακτική της δικαστικής λειτουργίας (οργάνωση των δικαστηρίων, διαδικασίες, άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες).

10. Κατά την άσκηση της λειτουργίας απονομής δικαιοσύνης, οι δικαστές δεν υπόκεινται σε καμία διαταγή ή οδηγία, σε καμία ιεραρχική πίεση, αλλά δεσμεύονται μόνο από το νόμο.

11. Οι δικαστές εξασφαλίζουν την ισότητα των όπλων ανάμεσα στην κατηγορούσα αρχή και την υπεράσπιση. Ανεξάρτητο σώμα εισαγγελέων είναι βασικό απαιτούμενο για την εφαρμογή του νόμου.

12. Οι δικαστές έχουν το δικαίωμα να είναι μέλη εθνικών και διεθνών οργανώσεων δικαστών, στις οποίες έχει ανατεθεί η προάσπιση της αποστολής του δικαστικού σώματος στην κοινωνία.

Όργανο αρμόδιο για την εξασφάλιση της ανεξαρτησίας

13. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ανεξαρτησία των δικαστών, κάθε Κράτος πρέπει να δημιουργήσει ένα Συμβούλιο για το Δικαστικό Σώμα ή άλλο ειδικό όργανο, το οποίο θα είναι ανεξάρτητο από την εκτελεστική και νομοθετική λειτουργία, εξουσιοδοτημένο με ευρεία αρμοδιότητα ως προς όλα τα ζητήματα που αφορούν το καθεστώς, την οργάνωση, τη λειτουργία και την εικόνα των δικαστικών θεσμών. Το Συμβούλιο θα αποτελείται είτε αποκλειστικά από δικαστές, είτε από ευρεία πλειοψηφία δικαστών, οι οποίοι θα εκλέγονται από συναδέλφους τους του ίδιου βαθμού. Το Συμβούλιο του Δικαστικού Σώματος θα είναι υπεύθυνο για τις ενέργειες και τις αποφάσεις του.

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη και διαφάνεια

14. Η δικαιοσύνη είναι διαφανής και παρέχεται ενήμερωση για τη λειτουργία του δικαστικού συστήματος.

15. Οι δικαστές λαμβάνουν μέτρα προκειμένου να εξασφαλιστεί γρήγορη, αποτελεσματική και προσιτή οικονομικά επίλυση μίας διαφοράς. Συνεισφέρουν στην προώθηση των εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης διαφορών.

16. Τα δικαστικά έγγραφα και οι δικαστικές αποφάσεις συντάσσονται σε προσβάσιμη, απλή και καθαρή γλώσσα. Οι δικαστές λαμβάνουν αιτιολογημένες αποφάσεις, οι οποίες δημοσιεύονται μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα, βασισμένες σε δίκαιη και δημόσια ακρόαση. Οι δικαστές χρησιμοποιούν κατάλληλες μεθόδους διαχείρισης υποθέσεων.

17. Η επιβολή των δικαστικών διαταγών αποτελεί ουσιαστικό συστατικό του δικαίου για δίκαιη δίκη και επιπλέον διασφάλιση της αποτελεσματικότητας της δικαιοσύνης.

Δεοντολογία και ευθύνη

18. Δεοντολογικές αρχές, διακεκριμένες από τις πειθαρχικές διατάξεις, είναι ο γνώμονας των πράξεων των δικαστών. Συντάσσονται από τους ίδιους τους δικαστές και περιλαμβάνονται στην εκπαίδευσή τους.

19. Σε κάθε Κράτος, ο κανονισμός ή ο θεμελιώδης χάρτης που εφαρμόζεται στους δικαστές, καθορίζει τα παραπτώματα, τα οποία συνεπάγονται πειθαρχικές κυρώσεις και κίνηση πειθαρχικών διαδικασιών.

20. Οι δικαστές υπάγονται στον κοινό ποινικό νόμο για αδικήματα που διαπράττουν εκτός του λειτουργήματός τους. Σε ποινική ευθύνη δεν υπόκεινται οι δικαστές για ακούσια σφάλματα κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους.

21. Το ένδικο βοήθημα για δικαστικά σφάλματα εντάσσεται σε σχετικό σύστημα εφέσεως. Κάθε ένδικο βοήθημα για άλλα σφάλματα κατά την απόδοση δικαιοσύνης στρέφεται μόνο κατά του κράτους.

22. Ο δικαστής δεν εκτίθεται, σε σχέση με τη δοθείσα σε αυτόν δικαστική εξουσία, σε οποιαδήποτε προσωπική ευθύνη, ακόμη και σε αποζημίωση που θεσπίζεται από το Κράτος, εκτός αν πρόκειται για περίπτωση κακοδικίας.

Διεθνή δικαστήρια

23. Οι παραπάνω αρχές εφαρμόζονται κατ'αντιστοιχία στους δικαστές όλων των Ευρωπαϊκών και Διεθνών Δικαστηρίων.

Ο ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Στο πλαίσιο της Πανελλαδικής Πανδικαστικής Συγκέντρωσης, που ορίστηκε για την Πέμπτη 10 Φεβρουαρίου, στην οποία συμμετείχαν τόσο οι δικαστικοί λειτουργοί και οι υπάλληλοι του Εφετείου Θράκης, όσο και από άλλα Δικαστικά Μέγαρα της περιφέρειας του Εφετείου, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Δικαστικό Μέγαρο της Κομοτηνής, προκειμένου να συζητηθούν θέματα, που έχουν να κάνουν με την επιχειρούμενη υποβάθμιση της δικαιοσύνης από την κυβέρνηση, σύμφωνα με τους ίδιους τους δικαστικούς. Παράλληλα δε, διακόπηκαν και οι συνεδριάσεις, που ήταν προγραμματισμένες από τις 12 μέχρι τις 3 το μεσημέρι. Κύριο αίτημα των δικαστικών είναι η άμεση κατάργηση της αντισυνταγματικής διάταξης, με την οποία οι νεοεισερχόμενοι στο σώμα δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί εντάσσονται στο ΙΚΑ. Περαιτέρω, διεκδικούν τον σεβασμό της συνταγματικής επιταγής για ειδικό μισθολόγιο, για κατοχύρωση των συντάξεων και για ισοτιμία και ισοκυρία των τριών λειτουργιών του κράτους, την άμεση πλήρωση των κενών οργανικών θέσεων δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών, που αυτή τη στιγμή υπερβαίνουν τις 300 στα πρωτοδικεία και στις εισαγγελίες πρωτοδικών και ειρηνοδικών. Εφόσον δεν υπάρξει αλλαγή στάσης από την κυβέρνηση ως προς τα ως άνω κρίσιμα ζητήματα, οι Δικαστές και οι Εισαγγελλείς δηλώνουν αποφασισμένοι να κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις τους.

Ο κ. Γεώργιος Ευστρατιάδης, εφέτης Θράκης και Α' αντιπρόεδρος της Ένωσης Δικαστικών και Εισαγγελέων Ελλάδος, δήλωσε ότι: «Είναι αδύνατη η επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, χωρίς υποδομές και κάλυψη των κενών θέσεων. Επεσήμανε δε ότι επρόκειτο

για μια προειδοποιητική κινητοποίηση, με στόχο να σταματήσει η κυβέρνηση την απόπειρα υπαλληλοποίησης των δικαστών και να σεβασθεί τους φορείς της τρίτης λειτουργίας του κράτους, αναγνωρίζοντας την ισοτιμία της με τις άλλες δυο». Αναφερόμενος στα οργανικά κενά, που παρουσιάζονται σε θέσεις δικαστών και εισαγγελέων, εξέφρασε την ικανοποίησή του για την χθεσινή προκήρυξη διαγωνισμού από το Υπουργείο Δικαιοσύνης για πλήρωση ορισμένων εκ των κενών, που υπάρχουν, αλλά υπογράμμισε την ανάγκη να πληρωθούν όλες οι κενές θέσεις, που υφίστανται, ώστε τα δικαστήρια να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις. Όπως δήλωσε, «αυτή τη στιγμή τα δικαστήρια έχουν 25% των οργανικών θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων κενές». «Δεν είναι δυνατόν», συνέχισε, «να μιλάμε για επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, όσες νομοθετικές παρεμβάσεις και να κάνουμε, αν δε στελεχωθεί η δικαιοσύνη, αν δεν υπάρχει υποδομή και κυρίως αν δε γίνει μηχανοργάνωση των δικαστηρίων. Χρειαζόμαστε, το μεν περισσότερες αίθουσες και περισσότερους δικαστές, το δε αποποινικοποίηση των ήσσονος σημασίας αδικημάτων».

Τέλος, όσον αφορά τα μισθολογικά ζητήματα των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών, αυτά δεν εντάσσονται στα αιτήματά τους στην παρούσα συγκυρία. Όπως δήλωσε ο κ. Ευστρατιάδης, «έχουμε ήδη συμβάλλει κατά μέσο όρο με μείωση κατά 20% των αποδοχών μας στην προσπάθεια αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης από τη χώρα μας». «Όμως από εδώ και πέρα», ξεκαθάρισε, «δε θα δεχτούμε καμιά περαιτέρω μείωση, διότι το επίδομα βιβλιοθήκης αφορά εργασία κατ' οίκον, πέραν από το δημοσιοϋπαλληλικό ωράριο».

Από τη συγκέντρωση στο Δικαστικό Μέγαρο Κομοτηνής

Από τη συγκέντρωση στον Άρειο Πάγο

Η ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΑΝΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Γράφει, ο Αντιπρόεδρος της Ένωσης, Παντελής Στραγάλης Αντεισαγγελέας Εφετών

Μεγάλη επιτυχία είχε και στη Θεσσαλονίκη, η πανδικαστική συγκέντρωση, της 10 Μαρτίου 2011, που έλαβε χώρα στην αίθουσα δικαστών του Πρωτοδικείου. Οι συνάδελφοι προσήλθαν αθρόα και η συμμετοχή ήταν μεγάλη.

Μετά το χαιρετισμό που απηύθυνε ο εκπρόσωπος της Ένωσης μας το λόγο έλαβαν ο Προϊστάμενος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Θεσσαλονίκης Δημήτριος Ευθυμιάδης Πρόεδρος Εφετών η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, Παρθένα Ιωαννίδη, Εφέτης Θεσσαλονίκης, ο Κωνσταντίνος Βαμβακίδης Πρόεδρος Εφετών Θεσσαλονίκης και πρώην αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, καθώς και ο Αντιπρόεδρος της αδελφής Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος, Αντεισαγγελέας Εφετών Θεσσαλονίκης Νικόλαος Καλλίδης. Το λόγο επίσης έλαβε ο Πρωτοδικής Θεσσαλονίκης κ. Σεβαστίδης και άλλοι συνάδελφοι διατυπώνοντας τις απόψεις τους. Χαιρετισμό του Αντιπροέδρου της Ένωσης μας Εφέτη Κομοτηνής Γεωργίου Ευστρατιάδη (που βρισκόταν στην έδρα του) ανέγνωσε το μέλος της Εφετειακής κ. Βασιλική Μπουγιαντζή.

Όλοι οι συνάδελφοι συμφώνησαν με τις θέσεις της Ένωσης μας και με το αίτημα για συσπείρωση, ενότητα και επαγρύπνηση που ανέπτυξε στο χαιρετισμό του ο εκπρόσωπός της. Διαβεβαίωσαν δε ότι είναι αποφασισμένοι να αγωνιστούν για την άμεση κατάργηση της αντισυνταγματικής διάταξης, με την οποία οι νεοεισερχόμενοι Δικαστικοί Λειτουργοί στον κλάδο, εντάσσονται στο ΙΚΑ. Για τον σεβασμό της Συνταγματικής Επιταγής για ειδικό μισθολόγιο, για κατοχύρωση των συντάξεων και για ισοτιμία και ισοκυρία των Τριών Λειτουργιών του Κράτους και για την άμεση πλήρωση των κενών οργανικών θέσεων Δικαστικών Λειτουργιών και Δικαστικών Υπαλλήλων. Εξέφρασαν περίτρανα την άποψη ότι πρέπει να κλιμακωθούν οι κινητοποιήσεις μας αν κριθεί αυτό αναγκαίο και ότι δεν πρόκειται με κανένα τρόπο να επιτρέψουν την επιχειρούμενη υποβάθμιση και υπαλληλοποίηση μας από την Κυβέρνηση, όποιο πρόσχημα και αν αυτή προβάλλει προς τούτου.

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι οι συνάδελφοι της Θεσσαλονίκης με την δυναμική τους παρουσία με γέμισαν αισιοδοξία και πίστη για το αίσιο αποτέλεσμα των προσπαθειών μας. Των προσπαθειών όλων μας που αποβλέπουν στο να αποκτήσει η Δικαιοσύνη το κύρος που της αξίζει ως λειτουργία του Κράτους ισότιμη με τις άλλες δυο.

Ο Πρόεδρος της Ένωσης κ. Χ. Αθανασίου, κατά την ομιλία του στην Πανδικαστική Συγκέντρωση στον Α.Π.

ΟΜΙΛΙΑ της ΑΚΡΙΒΗΣ ΕΡΜΙΔΟΥ, μέλους ΔΣ/ΕΔΕ στη Γενική Συνέλευση της 11ης-12-2010*

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η νέα διετία επεφύλαξε στο δ.σ. της ένωσής μας μια πολύ δύσκολη και ανηφορική πορεία. Ήδη με την ανάληψη των νέων καθηκόντων του, το νέο Δ.Σ. ξεκίνησε το έργο του με την ανάγκη επίλυσης καυτών θεμάτων. Ένα τέτοιο καυτό θέμα ήταν η συζήτηση στην βουλή του νομοσχεδίου για τις ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις, λόγος και για τον οποίο στις αρχές του Ιουλίου έγινε η μεγάλη πανδικαστική συγκέντρωση. Είναι ήδη γνωστό και δεν θέλω να σας κουράσω με λεπτομέρειες, ότι με το νέο νόμο 3865/21.7.2010 εντάχθηκαν οι νεοδιοριζόμενοι δικαστές στο ΙΚΑ, ενώ καταργήθηκε το δικαίωμα της 25ετίας. Επίσης καυτό θέμα ήταν η ρύθμιση για την καταβολή των αναδρομικών, των οποίων η καταβολή αναστάλη για δυο χρόνια και η ανάγκη ρύθμισης των οφειλομένων δόσεων με την έκδοση των κρατικών ομολόγων. Παράλληλα ανέκυψε η επιτακτική και άμεση ανάγκη να υπάρξει επαγρύπνηση για την φημολογούμενη κατά το τελευταίο χρονικό διάστημα, περαιτέρω μείωση των αποδοχών μας και περικοπή των επιδομάτων μας. Όλα αυτά βέβαια γίνεται κατανοητό, αλλά νομίζω ότι είναι και αυτονόητο, ότι είναι θέματα, των οποίων η αντιμετώπιση και η προσπάθεια επίλυσής τους, απαιτούν ενότητα, συναίνεση, συνεργασία και κοινό αγώνα όλων των μελών του διοικητικού συμβουλίου.

Θα θυμάστε ίσως πως κατά την διάρκεια της προεκλογικής περιόδου κυρίαρχο θέμα και δέσμευσή μας, ήταν ότι θα εργασθούμε για ένα ισχυρό μαχητικό και διεκδικητικό δ.σ. Και είναι αλήθεια πως χωρίς μια τέτοια ενότητα και σύμπνοια μεταξύ μας, δεν είναι εφικτό να πετύχουμε πράγματα.

Είναι αλήθεια όπως αποδείχθηκε, ότι οι εξελίξεις μετά τις εκλογές του Μαΐου ήταν καταγιστικές και κάποιες από αυτές μας πρόλαβαν. Ένα τέτοιο παράδειγμα ήταν, ότι ενώ κατά την πανδικαστική συγκέντρωση του Ιουλίου έγινε η ενημέρωση εκ μέρους των Προέδρων όλων των δικαστικών ενώσεων, για το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό και είπαμε όλοι ότι πρέπει να είμαστε σε επαγρύπνηση, εν τούτοις σε λίγες ημέρες ψηφίστηκε ο νόμος, ανατρέποντας κεκτημένα και εισάγοντας νέες και αντισυνταγματικές ρυθμίσεις για τους δικαστές. Κι ενώ οι εξελίξεις έτρεχαν, το δ.σ. της ένωσής μας, δεν είχε ακόμη συνεδριάσει ουσιαστικά για να συζητήσουμε, να θέσουμε τις προτάσεις μας, να αποφασίσουμε και να προσδιορίσουμε την στάση μας. Η πρώτη ουσιαστική συνεδρίαση του νέου δ.σ., έγινε την 28/9/2010 όταν οι δυο ειρηνοδικές μέλη του δ.σ., ήταν απύσους αφού αναγκάστηκαν να βρίσκονται στο συνέδριο που διεξήχθη εκείνες τις ημέρες στην Θεσσαλονίκη σχετικά με την εφαρμογή του νέου νόμου για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και η δεύτερη ουσιαστική συνεδρίαση του έγινε την 4/10/2010 όπου συζητήθηκαν θέματα σχετικά με την τροποποίηση του Κ.ΠοινΔ και την Εθνική Σχολή Δικαστών. Θέλω να πω με αυτές τις αναφορές, που έγιναν και τονίστηκαν, από την ομιλούσα και κατά την συνεδρίαση του δ.σ. την 4/10/2010, ότι η ανάγκη ενότητας, συνεργασίας και σύμπνοιας, απαιτεί συχνές συνεδριάσεις του δ.σ., συζητήσεις, προτάσεις και φυσικά πλήρη ενημέρωση, η έλλειψη των οποίων, (και ύστερα από έντονες πιέσεις συναδέλφων μας για το τί κάνει η ένωση), οδήγησε τα επτά μέλη της μειοψηφίας του δ.σ. στην σύνταξη της από 19/10/2010 επιστολής μας, που απεστάλη σε αρκετά από τα δικαστήρια της χώρας. Με την επιστολή μας αυτή φυσικά δεν θέταμε νέες ή διαφορετικές θέσεις και απόψεις, αφού οι θέσεις μας στα προβλήματα που προέκυψαν, είναι κοινές όλων των μελών, ήταν όμως αναγκαία ενέργεια πίεσης προς το Προεδρείο για να είναι πιο μαχητικό και πιο διεκδικητικό και όχι ενέργεια που είχε σαν σκοπό την αντιπαράθεση και την υπονόμευση της ενότητας όπως επιχειρήθηκε να μας αποδοθεί εκ των υστέρων από το Προεδρείο. Μια ενότητα που, επαναλαμβάνω, για εμάς είναι κυρίαρχο θεσμικό θέμα.

Δεν θα ασχοληθώ όμως περισσότερο με το θέμα αυτό, διότι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι πρέπει να δούμε τα πράγματα από άλλη μια σκοπιά. Αντίπαλός μας σ' αυτές τις κρίσιμες και δραματικές στιγμές, της τεράστιας δημοσιονομικής κρίσης που περνάει η χώρα μας, δεν είναι κανένας συνάδελφός μας, δεν είμαστε εμείς μεταξύ μας. Αντίπαλός μας είναι η κυβερνητική πολιτική και η σκληρή λιτότητα που αυτή έχει επιβάλει στο λαό μας.

Ήδη ζούμε και βιώνουμε ως έθνος, ως λαός, ως πολίτες της ταλαιπωρης αυτής χώρας, μιας τεράστια οικονομική, δημοσιονομική κρίση. Είναι άλλων, ειδικών του θέματος, να μιλήσουν, για τα αίτια αυτής, για το πώς φτάσαμε ως εδώ, για το ποιοί φταίνε, για το πώς θα βρεθεί λύση. Σίγουρα όμως κάποιοι με τις ενσυνείδητες πράξεις τους οδήγησαν στην γιγάντωση του δημόσιου τομέα, και την κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος. Αλλά σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να αναζητείται και να αποδίδεται, η ευθύνη στο λαό μας, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να αναζητείται και να αποδίδεται αυτής της μεγάλης κρίσης. Στο όνομα καμιάς κάθαρσης και στο όνομα καμιάς διαφάνειας, δεν μπορεί να πληρώνουν πάντα οι πολίτες επειδή αυτό είναι το εύκολο. Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στην χώρα μας, ζούμε μέρες σκληρής λιτότητας, βλέπουμε καθημερινά να συρρικνώνεται η οικονομική δραστηριότητα, μειώνονται οι συντάξεις και οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων, ήδη επίκεινται οι μειώσεις των μισθών στον ιδιωτικό τομέα, επιχειρήσεις κλείνουν, οι φόροι αυξάνονται, εργασιακά δικαιώματα καταρρίπτονται, κεκτημένα ετών ανατρέπονται, εμείς οι ίδιοι καθημερινά ζούμε το δράμα των συμπολιτών μας, με τις ατέλειωτες διαταγές πληρωμής που εκδίδονται, τις πτωχεύσεις, τις αγωγές, την αύξηση της δικαστηριακής ύλης.

Όμως εμείς είμαστε μια μεγάλη επιστημονική και συνδικαλιστική ένωση. Είμαστε πάνω απ όλα επιστήμονες, είμαστε οι εφαρμοστές του δικαίου και ανά πάσα στιγμή είμαστε εκείνοι που εγγυόμαστε ή θα πρέπει να εγγυόμαστε στον κάθε συμπολίτη μας, που καταφεύγει στην προστασία της δικαιοσύνης, ότι είμαστε δίπλα του, αρωγοί του, ότι είμαστε οι θεματοφύλακες των ατομικών και κοινωνικών του δικαιωμάτων, πολύ περισσότερο τώρα, που βάλεται ανηλεώς, που καλείται να πληρώσει για άλλη μια φορά, την ασύστολη σπατάλη του δημοσίου χρήματος.

Τώρα περισσότερο από κάθε άλλη χρονική στιγμή είναι ανάγκη να καταλάβουν οι συμπολίτες μας, ότι οι δικαστές δεν είμαστε απέναντι σε κανένα τους, απέναντι σε καμιά κοινωνική ομάδα, αλλά αντίθετα ότι είμαστε κι εμείς σκληρά εργαζόμενοι με κοινά προβλήματα και ότι συμπορευόμαστε μαζί τους, στην εθνική προσπάθεια, με θυσίες και μάλιστα μεγάλες, στις οποίες ήδη έχουμε υποβληθεί. Θυσίες μεγαλύτερες από κάθε άλλη, αφού υποστήκαμε τις μεγαλύτερες μειώσεις και περικοπές των αποδοχών μας. Και τούτο την στιγμή που οι βουλευτές, για τον εαυτό τους επεφύλαξαν την περικοπή μόνο κατά 12% και μόνο των εξόδων παράστασης.

Είναι ανάγκη να πληροφορηθούν οι συμπολίτες μας, ότι όλες αυτές τις θυσίες, τις έχουμε υποστεί, εν όσω συγχρόνως αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο, η δουλειά μας, ότι εργαζόμαστε ατελείωτες ώρες στα ακροατήρια, και στην συνέχεια στα σπίτια μας, ότι η ΣΚΕΨΗ, που είναι ο πυρήνας της εργασίας μας, δεν έχει ωράριο, γιατί δεν σταματάει στιγμή να σκεφτόμαστε.

Και είναι φυσικά ώρα, να επέλθει η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του πολίτη στο θεσμό της δικαιοσύνης, όταν δεν είναι πράγματι εμείς που μένουμε απαθείς σ' όλα αυτά που συμβαίνουν στην χώρα μας, ότι επαγρυπνούμε για την προστασία των θεσμών στην χώρα μας και φυσικά ότι δεν είμαστε απόμακροι και ξεκομμένοι από τα κοινωνικά προβλήματα.

Όμως είναι και η ώρα κύριοι συνάδελφοι, η πολιτεία να αρχίσει επι τέλους να παύσει να απαξιώνει τους δικαστές, εμάς τους ισότιμους με τους λοιπούς εκπροσώπους της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας. Να παύσει να λαμβάνει μέτρα εις βάρος τους, είτε αυτά έχουν σχέση με τις αποδοχές τους, είτε με τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα, θέματα δηλ που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την ίδια την προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία του δικαστή. Η όποια εύκολη, χωρίς κόπο, χωρίς περίσκεψη, άδικη και ισοπεδωτική λήψη μέτρων κατά των

Οι Επιθέσεις κατά της Δικαιοσύνης

της Βαρβάρας Πάπαρη

Συνέχεια από τη σελ. 1

τη φιλοδοξία τους. «Αν σε βρουν σε αδύναμο σημείο θα σε διαλύσουν», αναφέρει προϊστάμενος δικαστικός υπάλληλος σε εφετείο κακουργημάτων...». Το συμπέρασμα που προκύπτει από την έρευνα της κ.Λινάρδου, (η οποία, σημειωτέον, στηρίζεται σε ανώνυμες αναφορές και συζητήσεις), είναι ότι στην Ελλάδα υπάρχουν αρκετοί δικαστές που είναι αλαζόνες, ανάλγητοι, μωροφιλόδοξοι και δικαιοδοτούν με οδηγό το δικαίο του ισχυρού και από το άρθρο του συναδέλφου ότι η δικαιοσύνη στην Ελλάδα ελέγχεται από τους ισχυρούς. Αντί άλλου σχολιασμού, θα παραθέσω σχετικές στατιστικές του Αμερικανικού Δικηγορικού Συλλόγου, του έτους 2001, που δείχνουν ότι δεν είναι μόνον ελληνικό το φαινόμενο «όπου φτωχός κι η μοίρα του», αλλά παγκόσμιο και ότι τα αίτια του θα πρέπει να αναζητηθούν αλλού και όχι στην «ανεπάρκεια» των Ελλήνων Δικαστών, οι οποίοι, μάλιστα, προέρχονται από όλα τα κοινωνικά στρώματα, δεν ανήκουν σε καμμία «ελίτ» και έχουν τις ανάλογες κοινωνικές ευαισθησίες (π.χ. οι αποφάσεις τους θεωρούνται οι πιο φιλεργατικές στην Ευρώπη). Ο Αμερικανικός Δικηγορικός Σύλλογος, λοιπόν, υπολόγισε ότι 90% των καταδικασθέντων σε θάνατο στην Αμερική δεν είχαν δραχμή την περίοδο της δίκης τους. Στην Καλιφόρνια, η Πολιτεία που έχει τους περισσότερους θανατοποινίτες, από τους 513, μόνο 2% είχε να πληρώσει νομική υποστήριξη. Οι υπόλοιποι αφέθηκαν στην τύχη των διορισμένων από τα δικαστήρια δικηγόρων. Αυτό σημαίνει πολλά για μια δίκη, και ειδικά στις ΗΠΑ. Υπολογίστηκε ότι για μια δίκη που μπορεί να καταλήξει σε θανατική ποινή απαιτείται από τον δικηγόρο να βάλει: 600 ώρες δουλειάς πριν την δίκη, 600 κατά την διάρκεια της δίκης και 700 ώρες για εφέσεις. Οι 1.900 αυτές ώρες πληρώνονται από την Πολιτεία μόλις 2.000 δολάρια, όταν το ωρομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη φτάνει τα 12 δολάρια. Αν μάλιστα το ποσό των 2.000 δολαρίων συγκριθεί με αντίστοιχες δίκες πολυίων του αποτελέσματος είναι εξωφρενικό: η δίκη των αδελφών Μενεντέζ κόστισε 14 εκατ. δολάρια! (Σ.Σ. Ο Έρικ και Λάιλ Μενεντέζ καταδικάστηκαν τελικά σε θάνατο για την δολοφονία των γονιών τους). Γι' αυτό, όσοι ασχολούνται με τα κακώς κείμενα στον (ευαίσθητο) χώρο της δικαιοσύνης, θα πρέπει να είναι πιο προσεκτικοί και απαλλαγμένοι από εμμονές, αποδίδοντας στον καθένα τις ευθύνες που πραγματικά του αναλογούν.

Προαγωγές Ειρηνοδικών

Με απόφαση του Α.Δ.Σ. προήχθησαν οι πιο κάτω Ειρηνοδικές Δ' τάξης σε Γ' τάξης.

1) Σερρών, Ελένη Μπίθα, 2) Μυκόνου, Εμμανουήλ Γκόγκος, 3) Μάσσης, Αθανάσιος Μαρίνης, 4) Πταιματοδικείο Κέρκυρας, Ελένη Βούλγαρη, 5) Μαραθώνα, Παναγιώτης Φούρλης, 6) Οχιάδας, Ελένη Λούκα, 7) Αθηνών, Σοφία Χατζηδημητρίου, 8) Σιντικής, Ευαγγελία Κωστοπούλου, 9) Αθηνών, Πηνελόπη Διονυσίου, 10) Καβάλας, Θεοπούλα Κουκουνά, 11) Αθηνών, Σταυρούλα Κουτρούβιδα, 12) Πλωμαρίου, Κωνσταντίνος Νταλαχάνης, 13) Αιγίου, Ιωάννα Κορδαλή, 14) Ιλίου, Αικατερίνη Παπακωνσταντίνου, 15) Καρλοβασιού, Αγγελική Χριστοπούλου, 16) Πειραιώς, Στυλιανή Φωτάκη, 17) Σκύρου, Μαρία Κοτρότσιου, 18) Πταιματοδικείο Καλαμάτας, Εράσμα Μπελεργή, 19) Μουριών, Ελένη Φουρκιώτη, 20) Σύμης, Σταματία Ζαχαρίου, 21) Κορίνθου, Θεοδώρα Παπαδοπούλου, 22) Ιερισσού, Δήμητρα Κιουρτοϊδου, 23) Πταιματοδικείο Καρδίτσας, Ευάγγελος Αγατιανός, 24) Παγγαίου, Περασφόνη Πατταστεφάνου, 25) Καλύμνου, Πέτρος Νικάκης, 26) Καβάλας, Αναστασία Καλιπριμίδου, 27) Καρπάθου, Καλλιόπη Ζορμπά, 28) Αθηνών, Μαρία Πετροπούλου και 29) Κασσάνδρας, Ευσταθία Καστού.

Μετατίθενται αμοιβαίως οι Ειρηνοδικές: Αθηνά Φονιά και Μαρία Κουλεντιανού.

Μετατίθεται στο Πταιματοδικείο Περίας ο Ειρηνοδικός Σερρών Ηλίας Παπαδόπουλος.

ΝΕΟ Δ.Σ. ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΩΝ

Κατά τις αρχαιρεσίες της 12ης Απριλίου 2011, στην Ένωση Ελλήνων Δικονομολόγων προς ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου, εξελέγησαν κατά σειρά επιτυχίας τα κάτωθι μέλη:
Αθανάσιος Στεφόπουλος, Δημήτριος Κράνης, Βασίλειος Ρήγας, Κων/νος Πολυζωγόπουλος, Εμμανουήλ Γιαννακάκης, Νικόλαος Κλαμαρής, Δημήτριος Τσικρικάς, Καλλιόπη Μακρίδου και Κων/νος Καλαβρός.

Το Νέο ΔΣ Της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών

Κατά τις αρχαιρεσίες της 13/3/2011 της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών εξελέγησαν οι πιο κάτω συνάδελφοι, οι οποίοι και συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής:
Πρόεδρος: Γεώργιος Φαλτσέτος, Πρόεδρος Εφετών ΔΔ
Αντιπρόεδρος: Θεώνη Λειβαδίτη, Εφέτης ΔΔ
Γεν. Γραμματέας: Κων/νος Ζουρντζής, Πρωτοδικής ΔΔ
Ταμίας: Νικόλαος Πανταζής, Πρωτοδικής ΔΔ
Μέλη: Βασίλειος Χριστοφίλης, Πρόεδρος Εφετών ΔΔ
Παναγιώτης Δανιάς, Πρωτοδικής ΔΔ
Ελένη Αυγουστή, Πρωτοδικής ΔΔ

δικαστικών λειτουργιών, θίγει ανεπίτρεπτα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα. Θίγει το ίδιο το σύνταγμα.

Περαιτέρω και όσον αφορά το ζήτημα του ρυθμού απονομής της δικαιοσύνης, θα σας θυμίσω ότι, πέρνει τέτοια ημέρα ο κ. Υπουργός της δικαιοσύνης, μιλώντας στην Γενική μας Συνέλευση, αφού αναφέρθηκε στα προβλήματα της δικαιοσύνης και ειδικά στο ρυθμό της απονομής της, τόνισε ότι το Υπουργείο θα πράξει ό,τι είναι αναγκαίο για να συμβάλει στην προστασία των θεσμών και την αποτελεσματική απονομή της δικαιοσύνης. Όμως σήμερα μετά από ένα έτος, βρίσκομαστε μπροστά σε μια ασφυκτική κατάσταση. Οι παραιτήσεις δικαστών και δικαστικών υπαλλήλων, σε συνδυασμό με την ολοένα και αυξανόμενη δικαστηριακή ύλη, έχουν φθάσει την κατάσταση σε αδιέξοδο.

Ειδικότερα όσον αφορά τα ειρηνοδικεία και πταιματοδικεία, ο πολυπόθητος διαγωνισμός των ειρηνοδικών που είχε να γίνει από το 1997, προκηρύχθηκε εν τέλει και θα γίνει τον Γενάρη, αλλά μόνο για 80 θέσεις. Ο διαγωνισμός αυτός θα φέρει αποτελέσματα μετά από ένα έτος, και μέχρι τότε έγιναν προσπάθειες με ορισμένες μετακινήσεις να καλυφθούν τα τεράστια κενά στα μεγάλα κυρίως ειρηνοδικεία, αλλά με συνέπεια να νεκρώσουν τα επαρχιακά ειρηνοδικεία και να επέλθει δυσλειτουργία σ' αυτά. Στο μεταξύ άρχισε να εφαρμόζεται ο νόμος για την ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, και αναμένουμε από τις αρχές του νέου έτους την υπέρογκη αύξηση της ύλης στα ειρηνοδικεία. Γίνεται σαφές δηλ ότι με το νέο διαγωνισμό, ουσιαστικά δεν λύνεται το πρόβλημα, αφού θα έπρεπε να προκηρυχθούν τουλάχιστον 130 θέσεις. Στο μεταξύ ακούσατε ήδη από τον κ. Πρόεδρο, μιλώντας για τους ρυθμούς απονομής της δικαιοσύνης, ότι στο τελευταίο έτος σημειώθηκε αλματώδης αύξηση των μηνύσεων, οι οποίες έφθασαν περίπου 300.000. Γίνεται κατανοητό ότι η αύξηση αυτή έχει επιφέρει και θα επιφέρει ακόμη, ανάλογη αύξηση των προκαταρκτικών και προανακριτικών εισαγγελικών παραγγελιών, τις οποίες οι πταιματοδικές θα κληθούν να διεκπεραιώσουν, με τον ήδη υπάρχοντα φόρτο εργασίας τους. Κι ενώ συμβαίνουν αυτά, ακούσαμε ήδη ότι με το νέο νομοσχέδιο για τον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, προβλέπεται η μείωση του χρόνου διεξαγωγής της προκαταρκτικής εξέτασης από 4 μήνες που ισχύει σήμερα σε 3 και της προανάκρισης από 6 που είναι σήμερα σε 3 επίσης. Αν αυτό αποτελεί βήμα προς επίλυση των προβλημάτων της δικαιοσύνης, εκ μέρους της πολιτείας το αφήνω στην κρίση σας.

Σας ευχαριστώ.

*ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η ομιλία αυτή, της συναδέλφου κας Ερμιδου, από παραδρομή δεν δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο των «ΔΙΚ. ΝΕΩΝ»

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΡΘΡΟ - ΣΧΟΛΙΟ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Χριστόφορου Σεβαστίδη, Δρ.Ν. - Πρωτοδίκη,
Χαράλαμπος Σεβαστίδη- Πρωτοδίκη,
Μελών του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης
του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και
Κωνσταντίνου Σαργιώτη, Προέδρου Πρωτοδικών Αθηνών

Μεταφέρουμε επί λέξει τα όσα είπε ο Υπουργός Οικονομικών σε συνέντευξή του στην εκπομπή MEGA Σαββατοκύριακο στις 19-3-2001: «Υπάρχουν πολλά ειδικά μισθολόγια, πολλά από τα οποία πρέπει να τα δούμε... Βλέπω ότι ειδικά ένας κλάδος, ο δικαστικός, βιάστηκε πάρα πολύ να βγει σε μια διαμαρτυρία για τις περικοπές... Να θυμίσω ότι ο συγκεκριμένος κλάδος έχει επιδικάσει στον εαυτό του 1 δις ευρώ αποδοχές του παρελθόντος... Κάθε κλάδος λοιπόν πρέπει να σταθμίσει τι παίρνει σχετικά με τους υπόλοιπους και μετά να έρθει να συζητήσουμε... δεν ξέρω πολλούς άλλους που μπορούν να επιδικάσουν στον εαυτό τους πόσα παίρνουνε... ο κλάδος αυτός έχει επιδικάσει αποδοχές του παρελθόντος που δεν είχαν πληρωθεί και τώρα μέσα στην κρίση αναγκάζομαστε να τις πληρώσουμε». Αν και είναι συνηθισμένο το φαινόμενο -ίσως να θεωρείται και χάρισμα για έναν πολιτικό- να διαστρεβλώνει την πραγματικότητα, στην συγκεκριμένη περίπτωση κατάφερε ο κ. Υπουργός να συμπυκνώσει σε λίγες φράσεις τόσες ανακρίβειες. Είναι πράγματι γεγονός ότι κατά το πρόσφατο παρελθόν οι δικαστές, μη έχοντας άλλο τρόπο να διεκδικήσουν αξιώσεις τους από την παρεχόμενη από αυτούς εργασία, προσέφυγαν στο Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 99 του Συντάγματος, η σύνθεση του οποίου απαρτίζεται από 3 δικαστές, 3 δικηγόρους και 3 τακτικούς καθηγητές πανεπιστημίου. Και τούτο διότι η Πολιτεία έκρινε ότι δεν θα ήταν ορθό να κρίνουν οι δικαστές για ζητήματα που επηρεάζουν τη μισθολογική τους κατάσταση. Βεβαίως την ίδια ευαισθησία δεν έδειξαν για την περίπτωση που οι ίδιοι οι βουλευτές ψηφίζουν νόμους που αφορούν τους ίδιους. Ούτε προέβλεψαν ειδικό νομοθετικό σώμα που θα ψηφίζει νόμους οι οποίοι έχουν επίδραση στα μισθολογικά των βουλευτών. Η συνειδητά ωστόσο ψευδής επανάληψη της φράσης «οι ίδιοι αποφάσισαν για τους εαυτούς τους» επιχειρεί σαφώς να δημιουργήσει αντιπάθεια της κοινωνίας απέναντι σε ένα τμήμα αυτής, ακολουθώντας μια τακτική δηλαδή διαίρεσης της κοινωνίας που έχει αποδώσει για την Κυβέρνηση αρκετά στην δύσκολη αυτή εποχή. Είναι κακοί οι δικαστές διότι διεκδικήσαν αυτά που δικαιούνταν. Και είναι επίσης κακοί διότι απευθύνθηκαν στο Δικαστήριο το οποίο η ίδια η Πολιτεία θέσπισε. Σε ποιο συμπέρασμα καταλήγει ο υπουργός; Να μην διεκδικούν ποτέ τις αξιώσεις τους οι δικαστές αρκούμενοι στα όσα η εκτελεστική εξουσία προθυμοποιείται να τους προσφέρει κάθε φορά ή να εφεύρουν μόνοι τους ένα άλλο όργανο που θα κρίνει τις υποθέσεις τους. Όσο δε αφορά το παράπονο του υπουργού ότι εν μέσω κρίσης αναγκάζεται να πληρώσει τις αναδρομικές αποδοχές των δικαστών, εσκεμμένα δεν αναφέρει ότι δεν έχουν καταβληθεί ούτε οι αναδρομικές αποδοχές των ετών 2006-2007, που θα έπρεπε να καταβληθούν το καλοκαίρι του 2010. Οι συγκεντρώσεις των δικαστών που έγιναν στις 10 Μαρτίου δεν έγιναν για στενά οικονομικά συμφέροντα. Έγιναν πρωτίστως για να διαφυλαχθεί η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης που πλήττεται βίαια αλλά και η προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών που μεθοδευμένα οδηγούνται σε «υπαλληλοποίηση» και σε πλήρη έλεγχο από την εκτελεστική εξουσία. Η επιχειρούμενη χειραγώγηση της δικαστικής εξουσίας που γίνεται εδώ και ένα χρόνο περίπου - με απογραφή των δικαστών ως δημοσίων υπαλλήλων, με ένταξή τους στο ΙΚΑ κατά παράβαση συνταγματικών διατάξεων που προβλέπουν ισότιμη μεταχείριση βουλευτών και δικαστών, με περικοπές στις αποδοχές τους μεγαλύτερες από οποιοδήποτε άλλο εργαζόμενο τόσο αναλογικά όσο και σε απόλυτους αριθμούς- συνάντησε για πρώτη φορά τη σθεναρή αντίδραση του δικαστικού σώματος και ξάφνιασε την εκτελεστική εξουσία. Η έκκληση που γίνεται αυτήν την ώρα στον ελληνικό Λαό είναι να συνειδητοποιήσει ότι μετά την κατάργηση κάθε ίχνους κοινωνικής αλληλεγγύης, το

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΩΣ ΜΟΧΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ ΚΑΙ Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

του Δημήτρη Ζιγκόλη, Αντιεισαγγελέα Πρωτοδικών Ροδόπης

Αφορμή για την παρέμβαση αυτή, στην οποία εκπροσωπώ μόνο τον εαυτό μου, είναι ένα απόσπασμα της ομιλίας του Αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα της Ένωσης του κ. Παναγιώτη Λυμπερόπουλου, Προέδρου Πρωτοδικών. Στο απόσπασμα αυτό αναφέρει ο εκλεκτός συνάδελφος (ξέρει ότι τον εκτιμώ απεριόριστα): «...έχουμε αντιληφθεί τι συμβαίνει στο οικονομικό περιβάλλον της Χώρας. Γιατί μέσα σε αυτό το οικονομικό περιβάλλον καλούμαστε να διαπραγματευθούμε. Δεν διαπραγματευόμαστε τα οικονομικά μας αιτήματα με την Κυβέρνηση της Ελβετίας, ούτε της Αυστραλίας» (Δικαστικά Νέα, Τεύχος Οκτωβρίου, Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου 2010).

Είναι αληθές ότι η Χώρα διέρχεται μία πρωτοφανή κρίση οικονομική, κρίση ηθική, κρίση αξιών και κρίση θεσμών. Ακόμη και η μεταπολιτευτική τάξη πραγμάτων, έχει επικριθεί από τον ίδιο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ως κακή Δημοκρατία (βλ. διάγγελμα της 24-7-2010). Μέσα λοιπόν σε αυτό το κλίμα, υπάρχει η Δικαιοσύνη, ίσως τελευταίο αποκούμπι του Ελληνικού Λαού. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις όπου η εκτελεστική και η νομοθετική εξουσία, επιχειρούν δια της πλαγίας οδού να μειώσουν τους δικαστικούς λειτουργούς. Πρώτη απόδειξη: η απόπειρα να απογραφούμε ως Δημόσιοι Υπάλληλοι. Δεύτερη: η επιχειρούμενη ένταξη μας στο ΙΚΑ. Τρίτη: η μείωση των αποδοχών μας, η πιο αυστηρή από όλους τους λειτουργούς του Κράτους. Αν και υπάρχουν πολλά παραδείγματα, περιορίζομαι μόνο σε αυτά.

Δεν είναι όμως λίγες οι φωνές, που επιχειρούν και κάποιου άλλου είδους προβληματισμό. Συμφωνούμε όλοι ότι το οικονομικό περιβάλλον, δεν είναι καλό, είναι κακό, ίσως προάγγελος της Χρεοκοπίας της Χώρας μας. Αλλά όλες οι φωνές στη Χώρα μας και αλλού, συμφωνούν ότι το σκληρό αυτό μπορεί να αλλάξει άρδην με την οικονομική ανάπτυξη και την προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Κάθε οικονομολόγος από το νομπελίστα, μέχρι τον πρωτοετή θα μας πληροφορήσουν ότι, ξένες επενδύσεις δεν έρχονται, αν δεν υπάρχει στη χώρα και η προϋπόθεση της good governance, δηλαδή της καλής, της ηθικής ή και της τίμιας διακυβέρνησης. Απαραίτητη προϋπόθεση για αυτό, είναι, εκτός των άλλων και η εύρυθμη λειτουργία της δικαιοσύνης και η ταχύτητα στην απονομή της, καθώς και η παντελής έλλειψη διαφθοράς από τη Διοίκηση. Παράδειγμα: η Κίνα, ίσως δεύτερη πλουσιότερη χώρα στον κόσμο, αν και είναι μονοκομματικό κράτος, έχει αναγάγει την διαφθορά σε κακούργημα που τιμωρείται με θάνατο. Εκεί έχουν καταδικασθεί για διαφθορά ακόμη και υψηλόβαθμα στελέχη του κυβερνώντος Κομμουνιστικού Κόμματος. Δεν είναι λοιπόν τυχαία η αλματώδης ανάπτυξη της Κίνας.

Για το τι εννοούν οι εκάστοτε κυβερνώντες με την αποτελεσματική και ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, είναι γνωστό σε όλους. Όσο για την

σάρμα των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, έρχεται ως αναγκαίο συμπλήρωμα ο de facto ευνουχισμός της δικαστικής εξουσίας και η συγκέντρωση όλων των εξουσιών σε μια πανίσχυρη εκτελεστική εξουσία που δεν θα μπορεί να αμφισβητηθεί από κανένα, γιατί δεν θα υπάρχει κανένας κριτής που θα έχει τη δύναμη να το κάνει. Συμφέρον για ακηδεμόνευτη και ανεξάρτητη Δικαιοσύνη δεν έχει ο ισχυρός -είτε αυτός είναι ιδιώτης είτε η κρατική αυθαιρεσία-, αλλά ο αδύναμος για τον οποίο είναι το μοναδικό καταφύγιο και η μοναδική ελπίδα. «Λαέ, εσύ που σε φοβούνται, σε κολακεύουν και σε περιφρονούν, εσύ, αναγνωρισμένη κυρίαρχη, που σε μεταχειρίζονται πάντα σαν σκλάβο, να θυμάσαι ότι παντού όπου δεν βασιλεύει η Δικαιοσύνη, βασιλεύουν τα πάθη των αξιωματούχων, και τότε ο λαός δεν άλλαξε τα πεπρωμένα του, αλλά τις αλυσίδες του!» (Ροβεσπιέρος, Από την ομιλία της 8ης Φεβρουαρίου).

εκτίμηση την οποία τρέφουν οι κυβερνώντες για τη δικαιοσύνη και τους λειτουργούς της; Κάνουν ότι μπορούν για να διατηρηθούν οι τριτοκοσμικές συνθήκες κάτω από τις οποίες δουλεύουμε. Όσον αφορά το πώς κάποιος εννοούν το κύρος της Δικαιοσύνης, μόνη η σκέψη της υπαγωγής μας προς το ΙΚΑ λέει πολλά. Για να μην αναφερθώ στην αντιμετώπιση που επιφυλάσσουν πολλά ΜΜΕ στους εκπροσώπους μας.

Πώς λοιπόν εννοούν την περίφημη «καλή διακυβέρνηση» good governance; Μπορεί να υπάρξει τέτοια διακυβέρνηση, με δικαιοσύνη που να λειτουργεί σε τριτοκοσμικές συνθήκες; Με διοίκηση που θα αποτελείται πλέον από πένητες δημοσίους υπαλλήλους. Δεν νομίζω, αφού πένητας δημόσιος υπάλληλος, ειδικά σε περίοδο οικονομικής κρίσης, σημαίνει πρόσφορο έδαφος για ευδοκίμηση της διαφθοράς.

Όσον αφορά το περίφημο «οικονομικό περιβάλλον», έχω να πω τούτο: Όλοι γνωρίζουμε ότι στα Δικαστήρια και στις Εισαγγελίες της Χώρας μας βαλτώνουν κυριολεκτικά υποθέσεις που αφορούν οφειλές προς το Δημόσιο. Παρά το γεγονός ότι όλοι οι δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί καταβάλλουμε υπεράνθρωπες προσπάθειες μέσα σε τριτοκοσμικές συνθήκες για την εκδίκαση τους, είναι αμφίβολο εάν το επίσημο κράτος επιδιώκει την είσπραξη τους. Άλλωστε η πρόσφατη απόπειρα του Υπουργείου Οικονομικών περί διαγραφής αυτών των οφειλών που ανέρχονται στο ιλιγγιώδες ποσό των 24 δισεκατομμυρίων ευρώ, μόνο προβληματισμό μπορεί να προκαλέσει για την «καλή πίστη» της Εκτελεστικής Εξουσίας, λαμβανομένου υπόψη ότι μέσα στους οφειλέτες του παραπάνω ποσού ήταν και ... γνωστός τραγουδιστής!!! Για την ιστορία: από τις περικοπές μισθών και συντάξεων εξοικονομήθηκαν 2 δις. Ευρώ περίπου, ενώ από το ενιαίο μισθολόγιο, αναμένεται να εξοικονομηθούν περί τα 500 εκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Πολύς λόγος γίνεται και για την αναθεώρηση του Συντάγματος. Άλλωστε κάποιος από τους «πιστωτές» της χώρας μας, αλλά και επίσημα όργανα της Ε.Ε., ζητούν να αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα και σχεδόν μας υπαγορεύουν τις προς αναθεώρηση διατάξεις που αφορούν την δημοσιονομική διαχείριση. Δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι σε μια τέτοια αναθεώρηση, δεν είναι και πολύ δύσκολο να καταργηθούν διατάξεις που να καταργούν τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων και γιατί όχι, διατάξεις σχετικές με την ισοβιότητα των δικαστικών λειτουργών καθώς και διατάξεις που αφορούν τις αποδοχές μας. Κάτι τέτοιο θα το ενέκριναν και οι «πιστωτές» μας και οι εταίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εξάλλου η Ε.Ε. ενδιαφέρεται πρωτίστως για την δημοσιονομική προσαρμογή, τα ελλείμματα και την οικονομική διακυβέρνηση. Συνθήκες απονομής της Δικαιοσύνης και καλή Διοίκηση αποτελούν επιεικώς και δευτερευόντως, ζητήματα δευτερευόντως.

Το ζήτημα δεν είναι με ποια Κυβέρνηση διαπραγματευόμαστε, αλλά τι είδους Δικαιοσύνη θέλουμε. Και τούτο διότι, όπως προείπα, μέσα στο πνεύμα των καιρών μας, μια αποτελεσματική Δικαιοσύνη όπως τη θέλουμε όλοι μας, αποτελεί προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη. Καιρός είναι να καταλάβουν κάποιος, ότι επενδύοντας στη Δικαιοσύνη, επενδύουν και στην τόσο ποθούμενη οικονομική ανάπτυξη.

Οι κυβερνήσεις της Ελβετίας και της Αυστραλίας, εκτός από πόρους, έχουν και τη λεγόμενη «καλή πίστη». Όσο για την «καλή πίστη» των ημετέρων ασκούντων την εκτελεστική εξουσία, επαφίμαι στην κρίση εκάστου συνετού ανθρώπου.

Κομοτηνή, 2-3-2011

Συνέντευξη της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΘΑΝΟΥ -ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ Αρεοπαγίτη, Μέλους ΔΣ/ΕΔΕ αναδημοσίευση απο την εφημερίδα «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ»

Πώς καταλήξατε μετά από τόσα χρόνια στην πιο ασυνήθιστη για το δικαστικό σώμα κίνηση, δηλαδή σε διαδήλωση διαμαρτυρίας παρουσία των ΜΜΕ στον χώρο του Αρείου Πάγου.

Οι συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας των δικαστικών λειτουργιών είναι κάτι ασυνήθες. Καταλήξαμε όμως, στην πανδικαστική συγκέντρωση την οποία αποφασίσαμε ομόφωνα, όλα τα διοικητικά συμβούλια των Δικαστικών Ενώσεων και, μάλιστα, στον χώρο του Αρείου Πάγου, για να δώσουμε έτσι έναν επιπλέον συμβολισμό, αλλά και για να καταστήσουμε σαφές ότι συμμετέχουμε όλοι από τον πρώτο βαθμό μέχρι τα μέλη του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η συμμετοχή ήταν μεγάλη, από όλους τους βαθμούς και από όλες τις Δικαστικές Ενώσεις, με την παρουσία του προέδρου και του ει-

σαγγελέα του Αρείου Πάγου. Διαμαρτυράμαστε δημόσια διότι παρότι σύμφωνα με το Σύνταγμα είμαστε η μία εκ των τριών λειτουργιών και ισότιμη με τις άλλες δύο (Νομοθετική Εκτελεστική, Δικαστική) εντούτοις η κυβέρνηση και κυρίως ο υπουργός Οικονομικών μας υποβαθμίζει και προσπαθεί να μας υπαλλοποιήσει, τόσο με την πρόσφατη διάταξη περί υπαγωγής στο ΙΚΑ των νεοδιοριζόμενων δικαστών, όσο και με τη συζητούμενη υπαγωγή μας στο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων.

Πολλά έχουν λεχθεί και γραφτεί για τα αιτήματά σας και άλλοι (οι περισσότεροι) συμπαρίστανται, ενώ άλλοι σας επικρίνουν με τη βοήθεια εκείνων που θέλουν αδύναμη Δικαιοσύνη για να μπορεί να «εκτελεί» εντολές. Μπορείτε να απαριθμήσετε τα αιτήματά σας ώστε να κρίνει καθένας ανάλογα με το τι είδους Δικαιοσύνη θέλει;

Α) Κατάργηση της διάταξης περί υποταγής στο ΙΚΑ. Οι βουλευτές (και ορθώς) δεν υπάγονται στο ΙΚΑ, όπως επίσης οι δημοσιογράφοι και οι επιστήμονες - ελεύθεροι επαγγελματίες, οι οποίοι, υπήχθησαν σε αυτοτελή Ασφαλιστικά Ταμεία. Έτσι επιβάλλεται σύμφωνα με τη θεσμική μας θέση, να συσταθεί και χωριστός Ασφαλιστικός Φορέας Δικαστικών Λειτουργιών.

Β) Διατήρηση του μισθολογίου μας. Το Σύνταγμα προβλέπει (άρθρο 88) ότι οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργιών είναι ανάλογες με το λειτούργημά τους, θέλοντας έτσι να προστατεύσει τη Δικαιοσύνη ως θεσμό και να διασφαλίσει την ανεξαρτησία των λειτουργιών της, εξασφαλίζοντάς τους αξιοπρεπή διαβίωση, ώστε να μην είναι ενάλωτοι σε τυχόν πιέσεις και παρεμβάσεις. Το αίτημά μας συνεπώς για μη περαιτέρω μειώσεις είναι κυρίως θεσμικό.

Υπογραμμίζω ότι οι δικαστές έχουν ήδη συνεισφέρει, διότι με την εφαρμογή των μέτρων του μνημονίου έχουν υποστεί τις μεγαλύτερες μειώσεις, αφού τα επιδόματά τους περικόπησαν, κατά ποσοστό 28% (έναντι 20% όλων των άλλων κλάδων, του δημοσίου τομέα) και καταργήθηκαν όλα τα δώρα εορτών, ώστε οι μειώσεις στον βαθμό του αρεοπαγίτη να ανέρχονται περίπου σε 14.000 ετησίως. Έτσι, οι καθαρές αποδοχές του αρεοπαγίτη ανέρχονται σε 5.000 € μηνιαίως και του νεοδιοριζόμενου πρωτοδική σε 2.800 € λαμβανομένου δε υπόψη ότι το σύνολο των μελών του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι 90 (αρεοπαγίτες και εισαγγελείς) είναι προφανώς ότι ο μεγάλος αριθμός των δικαστικών λειτουργιών δεν είναι καθόλου προνομιούχος, ως προς το ύψος των αποδοχών τους, όπως ορισμένοι το εμφανίζουν. Επομένως, οποιαδήποτε περαιτέρω μείωση θα είναι αντίθετη προς το συνταγματικό κατοχυρωμένο επίπεδο των αποδοχών των δικαστών. Σημειώτεον ότι το επίδομα διατήρησης γραφείου - βιβλιοθήκης, το οποίο λαμβάνουν και οι βουλευτές, είναι στην πραγματικότητα αποζημίωση και μάλιστα για δαπάνη πραγματική και όχι πλασματική αφού ο δικαστικός λειτουργός είναι υποχρεωμένος να υποβάλλεται στη δαπάνη, για χωριστό χώρο γραφείου - βιβλιοθήκης στην κατοικία του, όπου εργάζεται και τη νύχτα και τις αργίες, λόγω της ποσότητας και βαρύτητας των υποθέσεων και για την αγορά βιβλίων, νομολογίας και νομοθεσίας προς συνεχή ενημέρωσή του. Επιβάλλεται επομένως να διατηρηθεί το επίδομα αυτό, ενώ το άλλο επίδομα πρέπει να ενσωματωθεί στον βασικό μισθό.

Γ) Η κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων. Ο αριθμός των κενών είναι τόσο μεγάλος, και στο Πρωτοδικείο και στο Ειρηνοδικείο, ώστε να υπάρχει τόσος φόρτος εργασίας, που έχει ως αποτέλεσμα την εξουθένωση των δικαστών αλλά και την καθυστέρηση στην απονομή Δικαιοσύνης.

Ποια είναι η στάση της κυβέρνησης απέναντι στα αιτήματά σας μετά τη συγκέντρωση-διαδήλωση;

Εκφράζουμε την ικανοποίησή μας για τη στήριξη και την ανταπόκριση από τον υπουργό Δικαιοσύνης, κ. Καστανίδη, ο οποίος τόσο σε δηλώσεις του, όσο και σε συνάντησή με τα διοικητικά συμβούλια των Δικαστικών Ενώσεων διατύπωσε την άποψη ότι πρέπει να διατηρηθεί το ειδικό μισθολόγιο των δικαστικών λειτουργιών. Επίσης, προκήρυξε τον διαγωνισμό για την επόμενη σειρά των εισαγομένων στη Σχολή Δικαστών, αυξάνοντας (σχεδόν στο διπλάσιο σε σχέση με την προηγούμενη σειρά) τον αριθμό και έτσι θα καλυφθούν κατά το μεγαλύτερο μέρος τα υπάρχοντα κενά στο Πρωτοδικείο. Επίσης, έχει ήδη προκηρυχθεί και είναι σε εξέλιξη ο διαγωνισμός νέων ειρηνοδικών για 80 θέσεις. Ελπίζουμε ότι ο υπουργός θα ανταποκριθεί στο αίτημά μας για πρόσληψη και επιπλέον αριθμού ειρηνοδικών από τον διαγωνισμό αυτόν, ώστε να καλυφθούν τα υπάρχοντα κενά.

Πώς αξιολογείτε τις αντιδράσεις της κοινής γνώμης μετά από την κινητοποίησή σας;

Η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών και των ΜΜΕ εκφράστηκαν υπέρ των θέσεών μας, διότι αναγνωρίζουν τον θεσμικό ρόλο του δικαστή, προσβλέπουν στην ακεραιότητά του και θέλουν τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας του. Στους λίγους που αντιδρούν, αντιτείνω τα εξής: Γιατί ανέχονται τις παχυλές αποδοχές των προέδρων διαφόρων ΔΕΚΟ ή ανεξάρτητων αρχών, και αγανακτούν εάν ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου, έχει αξιοπρεπείς αποδοχές; Εξάλλου, ο δικαστής δεν δικαιούται (και ορθώς) να ασκεί οποιοδήποτε άλλο επάγγελμα και οι εκ του λειτούργημάτος του αποδοχές αποτελούν τη μόνη πηγή εσόδων του.

Αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά σας να περιμένουμε νέες κινητοποιήσεις και κλιμάκωση ή απλώς είχε συμβολικό χαρακτήρα η κίνησή σας;

Ελπίζουμε ότι η εκτελεστική εξουσία θα ανταποκριθεί στα αιτήματά μας και ότι δεν θα παραστεί ανάγκη να κλιμακώσουμε τις αντιδράσεις μας στις οποίες διαφορετικά, είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε. Τελειώνοντας, υπογραμμίζω ότι οι δικαστές ασφαλώς δεν συναρτούν την ευσυνειδησία και την ακεραιότητά τους από το ύψος των αποδοχών τους και ο πολίτης μπορεί να εμπιστευτεί τη Δικαιοσύνη. Επιβάλλεται όμως, και η πολιτεία να διασφαλίζει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη ανεξαρτησία του δικαστή

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ κ. Γ. Παπακωνσταντίνου

κοινοπ.: στον Πρωθυπουργό, κ. Γ.Α. Παπανδρέου,
στον Υπουργό Δικαιοσύνης, κ. Χ. Καστανίδη

Κύριε Υπουργέ, την 19-3-2011, σε συνέντευξή σας, σε πανελλαδικής εμβέλειας τηλεοπτικό σταθμό, με θέμα, μεταξύ των άλλων, και το μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, αναφέρατε επί λέξει: «με συγχωρείτε που θα κάνω μία συγκεκριμένη παρατήρηση, βλέπω ότι ειδικά ένας κλάδος, ο δικαστικός, βιάστηκε πάρα πολύ να βγει σε μια διαμαρτυρία για τις περικοπές.

Να θυμίσουμε ότι ο συγκεκριμένος κλάδος έχει επιδικάσει στον εαυτό του ένα δισ. ευρώ αποδοχές του παρελθόντος, τις έχει επιδικάσει στον εαυτό του, άρα λοιπόν κάθε κλάδος, πρέπει να σταθμίσει το που βρισκόμαστε, τι παίρνει σχετικά με τους υπόλοιπους και μετά να έρθει να συζητήσουμε, δεν ξέρω πολλούς άλλους που μπορούν να επιδικάσουν στον εαυτό τους πόσα παίρνουν, ο κλάδος αυτός έχει επιδικάσει αποδοχές του παρελθόντος που δεν είχαν πληρωθεί και τώρα μέσα στην κρίση αναγκάζομαστε να τις πληρώσουμε...».

Με τις παραπάνω δηλώσεις σας παραβλέπετε, γιατί θέλω να πιστεύω ότι δεν αγνοείτε, πέντε τουλάχιστον άρθρα του Καταστατικού Χάρτη της χώρας μας.

Το άρθρο 26, το οποίο δεν ομιλεί για «κλάδο δικαστών», όπως δεν ομιλεί ούτε για «κλάδο βουλευτών», ούτε επίσης για «κλάδο υπουργών» αλλά με σαφήνεια ομιλεί περί νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής λειτουργίας.

Το άρθρο 87, το οποίο ορίζει ότι η δικαιοσύνη απονέμεται από δικαστήρια, συγκροτούμενα από τακτικούς δικαστές, που απολαμβάνουν λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία και οι οποίοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους.

Το άρθρο 88, σύμφωνα με το οποίο «οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργιών είναι ανάλογες με το λειτούργημά τους».

Το άρθρο 99 σε συνδυασμό με τη δεύτερη παράγραφο του ως άνω άρθρου 88, που προβλέπει τη συγκρότηση του Ειδικού Δικαστηρίου, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει και η επίλυση διαφορών σχετικά με τις κάθε είδους αποδοχές και τις συντάξεις των δικαστικών λειτουργιών και στο οποίο οι Δικαστές είναι μειοψηφία (3 στους 9). Επομένως, πως επιδικάζει στον εαυτό του «ο συγκεκριμένος κλάδος», κύριε Υπουργέ;

Και τέλος, το άρθρο 103, το οποίο ορίζει ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι Εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό.

Από το συνδυασμό των παραπάνω άρθρων προκύπτει ότι το Σύνταγμα καθιερώνει την αρχή της διάκρισης των τριών λειτουργιών, τις οποίες θεωρεί ισόδυναμες και ισότιμες. Ειδικά δε για τη δικαστική λειτουργία καθιερώνεται, ως ουσιώδες χαρακτηριστικό της, η ανεξαρτησία της. Εγγύηση προς εξασφάλιση αυτής θεωρεί ο συντακτικός νομοθέτης και την ιδιαίτερη μισθολογική μεταχείριση των δικαστών, την οποία καθιερώνει ευθέως, επιτάσσοντας τη χορήγηση σ' αυτούς αποδοχών ανάλογων προς το λειτούργημά τους και συνεπώς, λόγω της ισοτιμίας της λειτουργίας αυτής προς τις λοιπές δύο, αποδοχών όχι κατώτερων των αποδοχών των αντίστοιχων οργάνων των άλλων λειτουργιών. Ενόψει των ανωτέρω, οποιαδήποτε μισθολογική εξομοίωση των δικαστικών λειτουργιών με τους δημοσίους υπαλλήλους απαγορεύεται από το Σύνταγμα, με οποιαδήποτε μορφή και αν επιχειρείται.

Οι παραπάνω δηλώσεις σας θεωρώ, ότι επιδιώκουν να θέσουν ένα λιθαράκι στη μεθοδευμένη προσπάθεια υποβάθμισης του κύρους της Δικαιοσύνης και αναφέρω λιθαράκι, διότι το κύρος της Δικαιοσύνης δεν πλήττεται από οποιονδήποτε και οτιδήποτε, όταν απολαμβάνει την εμπιστοσύνη της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών. Αποτελούν δε συνέχεια άλλων παρόμοιων ενεργειών, που ξεκίνησαν με την απόφαση απογραφής των δικαστικών λειτουργιών ως δημοσίων υπαλλήλων, με την απόφαση ένταξης των νεοεισερχόμενων δικαστικών λειτουργιών στον ασφαλιστικό φορέα του Ι.Κ.Α., με τις απόπειρες παρέμβασης της εκτελεστικής λειτουργίας στο έργο της δικαστικής και αναφέρω απόπειρες, δεδομένου ότι δεν υπάρχει εύφορο έδαφος για τέτοιου είδους παρεμβάσεις στους δικαστικούς λειτουργούς και με την παράλειψη λήψης μέτρων για τη βελτίωση των τριτοκοσμικών συνθηκών απονομής Δικαιοσύνης, που επικρατούν στα περισσότερα Δικαστήρια της χώρας.

Εμείς, οι Έλληνες δικαστικοί λειτουργοί, σας διαβεβαιώνουμε, όπως διαβεβαιώνουμε και τον Έλληνα πολίτη, ότι, παρά την κατ' εξακολούθηση αντισυνταγματική αντιμετώπιση της δικαστικής λειτουργίας από την εκτελεστική, θα συνεχίσουμε να επιτελούμε την υψηλή αποστολή μας, με αυταπάρηση, αυτοθυσία και θάρρος, όπως το Σύνταγμα, οι νόμοι και η συνείδηση μας επιτάσσουν και ιδιαίτερα τις ημέρες αυτές, που η Δικαιοσύνη καλείται να στηρίξει την εύρυθμη λειτουργία της κοινωνικής και οικονομικής ζωής της χώρας μας, να ελέγξει τα φαινόμενα της διαφθοράς και της διαπλοκής, να προασπίσει τα ανθρώπινα δικαιώματα, να αποτελέσει το ασφαλές καταφύγιο του πολίτη, προσφέροντάς του δίκαιη και γρήγορη δίκη.

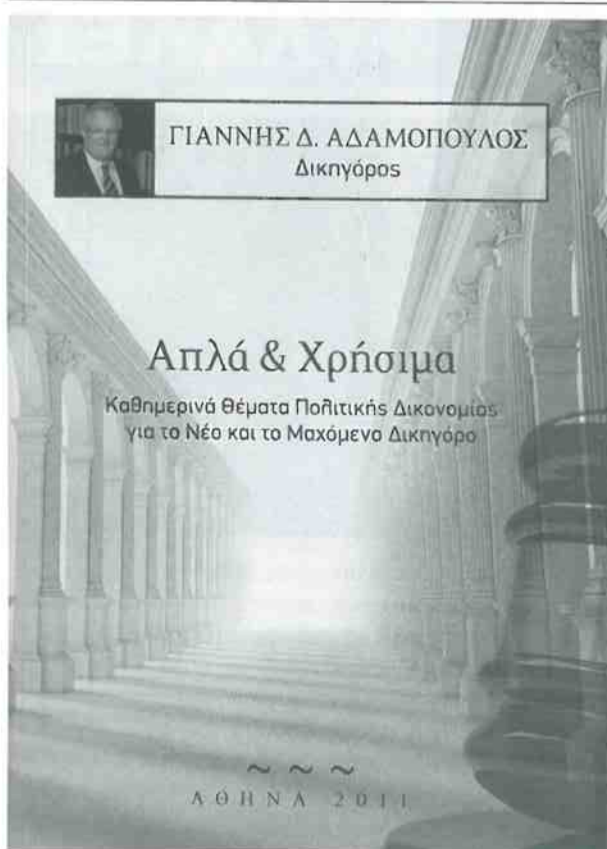
Παράλληλα όμως θα αγωνισθούμε κατά των αντισυνταγματικών πρακτικών της εκτελεστικής λειτουργίας, με κάθε επιτρεπόμενο από το Σύνταγμα μέσο προς διεκδίκηση των δίκαιων αιτημάτων μας, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες και πάντα προς την κατεύθυνση της ποιοτικής αναβάθμισης της λειτουργίας της Δικαιοσύνης.

Μετά τιμής
Μαργαρίτα Στενιώτη
Πρόεδρος Πρωτοδικών, μέλος του ΔΣ/ ΕΔΕ

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ο συνάδελφος κ. Δημ. Μακρής, έδωσε ένα πολύτιμο βοήθημα στους συναδέλφους Ειρηνοδίκες με το πόνημά του αυτό. Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο που εξαντλήθηκε τόσο γρήγορα η πρώτη έκδοση. Στην παρούσα έκδοση περιλαμβάνονται πλέον τα επίσημα έντυπα για τις προτάσεις συμβιβασμού και τα σχέδια ρύθμισης οφειλών, που δόθηκαν στη δημοσιότητα από το Υπουργείο. Επίσης περιλαμβάνονται νέες ερμηνευτικές σκέψεις για προβλήματα που ανέκυψαν στην πράξη, καθώς και απαντήσεις στο νομικό διάλογο που έλαβε χώρα μέσω σεμιναρίων, αλλά και άλλων σχετικών εκδόσεων, τα οποία σε σημαντικό βαθμό αναφέρθηκαν στην πρώτη έκδοση του βιβλίου αυτού. Ήση κάποιες πρώτες τάσεις της νομολογίας, σχολιάζονται στην παρούσα έκδοση.

Ένα πολύτιμο βοήθημα για τους νέους, ιδίως δικηγόρους, που επιμελήθηκε ο νέος Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών κ. Γιάννης Αδαμόπουλος.

Το βιβλίο αυτό του συναδέλφου κ. Σπ. Φωτάκη, ακριβέστερα, θα μπορούσε να τιτλοφορηθεί «Ένας Εισαγγελέας αυτοβιογραφείται», μια και το, πραγματικά πολύ ωραίο αυτό βιβλίο-έκπληξη του κ. ΦΩΤΑΚΗ, περιλαμβάνει στις αναμνήσεις του όχι μόνο τα χρόνια της λαμπρής σταδιοδρομίας του, ως εισαγγελικού λειτουργού, αλλά και τα παιδικά, σχολικά και πανεπιστημιακά του χρόνια. Και είναι, θάλεγε κανείς, από τα συγκλονιστικότερα κεφάλαια του βιβλίου, μια και περιγράφει, με απaráμιλλη τέχνη, με γλώσσα αυθόρμητη, αβίαστη, φυσική, ρέουσα, όπως το νερό της βουνήσιας πηγής, τα χρόνια εκείνα, που, παρά τις άμετρες δυσκολίες, τη φτώχεια και τα δύσκολα μετακατοχικά χρόνια, ένα επαρχιωτόπουλο, έχοντας ως εφόδια την ευχή των γονέων του, τη φιλομάθεια και την αγάπη προς τη νομική επιστήμη, κατόρθωσε να γίνει άξιος λειτουργός της Θέμιδας και να φτάσει στον επίηλο βαθμό του Εισαγγελέα Εφετών. Το σπουδαιότερο, όμως, είναι ότι υπηρέτησε τη Δικαιοσύνη κατά τρόπο υποδειγματικό και ευσυνείδητο...

Το βιβλίο αυτό του κ. Φωτάκη είναι εξαιρετικό, τόσο ως προς το ύψος και τη γλώσσα (ρέει, κυριολεκτικά και «τραβά» τόσο τον αναγνώστη, ώστε δε θέλει να το αφήσει) όσο και ως προς τη δομή... Δεν πρόκειται για απλές αναμνήσεις, αλλά για ένα «αληθινό μυθιστόρημα», που έχει την αμεσότητα και τη ζωντάνια του αυθεντικού...

Ο ίδιος ο κ. Φωτάκης, «λέει» πως δεν είναι συγγραφέας ούτε φιλοδοξεί να γίνει... Όμως συγγραφέας δεν είναι αυτός που λέει ότι είναι, αλλά αυτός που γράφει και μάλιστα κατά τρόπο συναρπαστικό, ώστε να «αιχμαλωτίζει» κυριολεκτικά τον αναγνώστη. Και ο κ. Φωτάκης με το έργο του αυτό αποδεικνύεται όχι απλώς συγγραφέας, αλλά λογοτέχνης με όλη τη σημασία της λέξης.

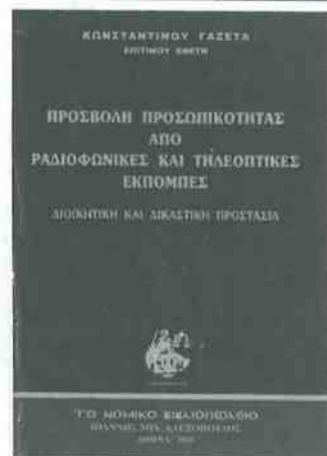
Φυσικά, το κεφάλαιο, που αναφέρεται σ' αυτό, που ο τίτλος του βιβλίου προειδεάζει, είναι ιδιαίτερα συναρπαστικό, με γλαφυρές περιγραφές στιγμών του εισαγγελικού του βίου, με προβληματισμούς και σκέψεις γύρω από το δικαστικό λειτουργήμα, με αναφορές σε συναδέλφους, εν ενεργεία και μη, με τους οποίους συνεργάστηκε και οι οποίοι έχουν αφήσει έντονα τα «αποτυπώματα» τους και έχουν βάλει το λιθαράκι τους, στο οικοδόμημα, που λέγεται «Δικαιοσύνη» και που πολλοί, διάφορες προέλευσης, προσπαθούν να αποδομήσουν.

Αναφέρει στον επίλογο ο συγγραφέας: «Ο, τι έγραψα βγήκε από την ψυχή μου... Έτσι αβίαστα έπιασα το χαρτί και το μολύβι και τα έγραψα, με την ελπίδα πως θα αξιολογηθούν σωστά, μα και τα μηνύματα που εκπέμπουν, ίσως φανούν χρήσιμα και ωφέλιμα σε κάποιους ανθρώπους».

Σίγουρα, αγαπητέ κ. Εισαγγελέα, θα φανούν χρήσιμα, στον καθένα, λειτουργό της Θέμιδας ή μη, που θα διαβάσει το βιβλίο σου, γι' αυτό και προσυπογράφουμε τα ανωτέρω και συστήνουμε ανεπιφύλακτα σε όλους το θαυμάσιο και πρωτότυπο αυτό πόνημά σου.

Το γεγονός, άλλωστε, ότι το βιβλίο φέρει τη «σφραγίδα» του εκδοτικού οίκου «Α. ΛΙΒΑΝΗ» ενός από τους μεγαλύτερους της χώρας μας, δεν είναι ασφαλώς τυχαίο.

Δημήτρης Μουστάκας, Αρεοπαγίτης

Ένα εξαιρετικό ενδιαφέρον βιβλίο του Επίτιμου Εφέτη Κωνσταντίνου Γαζετά, με τίτλο «Προσβολή προσωπικότητας από ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές. Διοικητική και Δικαστική προστασία» εκυκλοφόρησε.

Ο συγγραφέας αναλύει διεξοδικά το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο προστασίας του δικαιώματος της προσωπικότητας και τις ειδικότερες μορφές παράνομης προσβολής του δικαιώματος αυτού, από το περιεχόμενο μιας τηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής εκπομπής, τα είδη των διοικητικών κυρώσεων σε βάρος παραβατών καθώς και τα ένδικα μέσα διοικητικής και δικαστικής προστασίας κάθε θιγόμενου ακροατή ή τηλεθεατή. Ας σημειωθεί ότι τη μελέτη αυτή την αφιερώνει στην Υπεραγία Θεοτόκο, προστάτιδα του Έθνους και των Ευσεβών Ορθοδόξων Χριστιανών.

Ο συγγραφέας παρέδωσε στα γραφεία της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων πενήντα (50) αντίτυπα δωρεάν, και τον ευχαριστούμε θερμά, για την ευγενική του αυτή προσφορά.

ΕΝΑΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΘΥΜΑΤΑΙ

Το βιβλίο αυτό του συναδέλφου κ. Σπ. Φωτάκη, ακριβέστερα, θα μπορούσε να τιτλοφορηθεί «Ένας Εισαγγελέας αυτοβιογραφείται», μια και το, πραγματικά πολύ ωραίο αυτό βιβλίο-έκπληξη του κ. ΦΩΤΑΚΗ, περιλαμβάνει στις αναμνήσεις του όχι μόνο τα χρόνια της λαμπρής σταδιοδρομίας του, ως εισαγγελικού λειτουργού, αλλά και τα παιδικά, σχολικά και πανεπιστημιακά του χρόνια. Και είναι, θάλεγε κανείς, από τα συγκλονιστικότερα κεφάλαια του βιβλίου, μια και περιγράφει, με απaráμιλλη τέχνη, με γλώσσα αυθόρμητη, αβίαστη, φυσική, ρέουσα, όπως το νερό της βουνήσιας πηγής, τα χρόνια εκείνα, που, παρά τις άμετρες δυσκολίες, τη φτώχεια και τα δύσκολα μετακατοχικά χρόνια, ένα επαρχιωτόπουλο, έχοντας ως εφόδια την ευχή των γονέων του, τη φιλομάθεια και την αγάπη προς τη νομική επιστήμη, κατόρθωσε να γίνει άξιος λειτουργός της Θέμιδας και να φτάσει στον επίηλο βαθμό του Εισαγγελέα Εφετών. Το σπουδαιότερο, όμως, είναι ότι υπηρέτησε τη Δικαιοσύνη κατά τρόπο υποδειγματικό και ευσυνείδητο...

Το βιβλίο αυτό του κ. Φωτάκη είναι εξαιρετικό, τόσο ως προς το ύψος και τη γλώσσα (ρέει, κυριολεκτικά και «τραβά» τόσο τον αναγνώστη, ώστε δε θέλει να το αφήσει) όσο και ως προς τη δομή... Δεν πρόκειται για απλές αναμνήσεις, αλλά για ένα «αληθινό μυθιστόρημα», που έχει την αμεσότητα και τη ζωντάνια του αυθεντικού...

Ο ίδιος ο κ. Φωτάκης, «λέει» πως δεν είναι συγγραφέας ούτε φιλοδοξεί να γίνει... Όμως συγγραφέας δεν είναι αυτός που λέει ότι είναι, αλλά αυτός που γράφει και μάλιστα κατά τρόπο συναρπαστικό, ώστε να «αιχμαλωτίζει» κυριολεκτικά τον αναγνώστη. Και ο κ. Φωτάκης με το έργο του αυτό αποδεικνύεται όχι απλώς συγγραφέας, αλλά λογοτέχνης με όλη τη σημασία της λέξης.

Φυσικά, το κεφάλαιο, που αναφέρεται σ' αυτό, που ο τίτλος του βιβλίου προειδεάζει, είναι ιδιαίτερα συναρπαστικό, με γλαφυρές περιγραφές στιγμών του εισαγγελικού του βίου, με προβληματισμούς και σκέψεις γύρω από το δικαστικό λειτουργήμα, με αναφορές σε συναδέλφους, εν ενεργεία και μη, με τους οποίους συνεργάστηκε και οι οποίοι έχουν αφήσει έντονα τα «αποτυπώματα» τους και έχουν βάλει το λιθαράκι τους, στο οικοδόμημα, που λέγεται «Δικαιοσύνη» και που πολλοί, διάφορες προέλευσης, προσπαθούν να αποδομήσουν.

Αναφέρει στον επίλογο ο συγγραφέας: «Ο, τι έγραψα βγήκε από την ψυχή μου... Έτσι αβίαστα έπιασα το χαρτί και το μολύβι και τα έγραψα, με την ελπίδα πως θα αξιολογηθούν σωστά, μα και τα μηνύματα που εκπέμπουν, ίσως φανούν χρήσιμα και ωφέλιμα σε κάποιους ανθρώπους».

Σίγουρα, αγαπητέ κ. Εισαγγελέα, θα φανούν χρήσιμα, στον καθένα, λειτουργό της Θέμιδας ή μη, που θα διαβάσει το βιβλίο σου, γι' αυτό και προσυπογράφουμε τα ανωτέρω και συστήνουμε ανεπιφύλακτα σε όλους το θαυμάσιο και πρωτότυπο αυτό πόνημά σου.

Το γεγονός, άλλωστε, ότι το βιβλίο φέρει τη «σφραγίδα» του εκδοτικού οίκου «Α. ΛΙΒΑΝΗ» ενός από τους μεγαλύτερους της χώρας μας, δεν είναι ασφαλώς τυχαίο.

Δημήτρης Μουστάκας, Αρεοπαγίτης

ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ Β' ΕΚΔΟΣΗ

Βιργινίας Σακελλαροπούλου, Αντεισαγγελέως Εφετών, Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΦΑΛΜΑΤΟΣ και η συναίνεση του ασθενούς στην ιατρική πράξη. Β' ΕΚΔΟΣΗ

Κυκλοφόρησε από τις «Εκδόσεις Σάκκουλα» το βιβλίο της Βιργινίας Σακελλαροπούλου με τίτλο «Η «ποινική αντιμετώπιση του ιατρικού σφάλματος και η συναίνεση του ασθενούς στην ιατρική πράξη». Στο βιβλίο, το οποίο αποτελεί εμπλουτισμένη και πρόσφατα ενημερωμένη, με τις νομοθετικές μεταβολές και την νεωτέρα νομολογία, έκδοση του βιβλίου της ανωτέρω του έτους 2007, εξετάζεται ο ρόλος της ενημέρωσης και της συναίνεσης του ασθενούς κατά τη διαγνωστική διαδικασία, τη θεραπευτική διαδικασία και την ιατρική έρευνα. Ερευνείται η σημασία της συναίνεσης του ασθενούς στην ιατρική πράξη και οι συνέπειες έλλειψης της συναίνεσης, όσο και αυτές της ελλιπούς συναίνεσης, γενικά στην ιατρική πράξη και ειδικότερα σε συγκεκριμένες ιατρικές πράξεις.

Ενόψει των διατάξεων του Π.Δ. 39/2009 «Κώδικας Οδοντιατρικής Δεοντολογίας» εξετάζεται το θέμα της ενημερωμένης συναίνεσης του ασθενούς στην οδοντιατρική πράξη συμπεριλαμβανομένης και της οδοντιατρικής αισθητικής παρέμβασης.

Επίσης εξετάζεται, με παράλληλη αναφορά στην ενδιαφέρουσα πρόσφατη νομολογία, το ιατρικό σφάλμα κατά τη διαγνωστική και θεραπευτική διαδικασία (διαγνωστικά σφάλματα-θεραπευτικές αστοχίες) καθώς και η περίπτωση άρνησης παροχής ιατρικών υπηρεσιών. Ερευνείται η ποινική ευθύνη ιατρών ορισμένων ειδικοτήτων, ως εκ της συχνότητας των εμφανιζομένων στην πράξη περιστατικών. Ειδικά επίσης ερευνείται η ποινική ευθύνη του ψυχιάτρου κατά την άσκηση του επαγγέλματος του. Περαιτέρω εξετάζεται η ποινική ευθύνη του οδοντίατρου κατά την διενέργεια οδοντιατρικών πράξεων. Αντιμετωπίζεται η ποινική ευθύνη του ιατρού σε περιπτώσεις μαζικής καταστροφής, καθώς επίσης και το πλειστάκις απασχολούν τη νομολογία θέμα της ποινικής ευθύνης ιατρών σχετικά με ενέργειες και παραλείψεις τους από τον χρόνο παραλαβής ασθενών στα Τμήματα Επειγόντων Περιστατικών (Τ.Ε.Π.) στα νοσοκομεία. Επίσης αντιμετωπίζεται το θέμα της ποινικής ευθύνης του νοσηλευτικού προσωπικού στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η δράση αυτού συγκλίνει με αυτήν των ιατρών.

Ένα βιβλίο χρήσιμο για δικαστικούς λειτουργούς των Πολιτικών και Ποινικών, καθώς και των Διοικητικών Δικαστηρίων.

Κώστας Ικανιάτσος
Εφέτης

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Απεβίωσε στην Αθήνα, στις 9-9-2010, ο Πρόεδρος Εφετών Αθηνών Παύλος Ζαβαλιάνης. Η κηδεία του έγινε στον ιερό ναό του Αγίου Δημητρίου στην Άρτα και η ταφή του στην ιδιαίτερη πατρίδα του, το χωριό Μαρκυνιάδα Άρτας.

Τον εκλιπόντα αποχαιρέτησε, ο Αρεοπαγίτης Χρυσόστομος Ευαγγέλου, με τα εξής λόγια:

«Αποχαιρέτούμε σήμερα, συγγενείς φίλοι και συνάδελφος ένα επίλεκτο μέλος του δικαστικού σώματος, τον μέχρι πρότινος Πρόεδρο Εφετών Αθηνών Παύλο Ζαβαλιάνη.

Έναν έντιμο και ακέραιο δικαστικό λειτουργό, που διακρίθηκε για το ήθος του, την εργατικότητα του, τις γνώσεις και την ευθυκρισία του, αλλά συγχρόνως έναν πράο, καλοσυνάτο, ταπεινό και ανιδιοτελή άνθρωπο, άριστο σύζυγο και οικογενειάρχη.

Ο Παύλος Ζαβαλιάνης γεννήθηκε στο χωριό Μαρκυνιάδα Άρτας το έτος 1949, εισήλθε στο δικαστικό σώμα το έτος 1977 και προήχθη απόρροκα και επάξια σε όλους σχεδόν τους βαθμούς της δικαστικής ιεραρχίας, μέχρι τον βαθμό του Προέδρου Εφετών. Αφιέρωσε όλη του τη ζωή στην αναζήτηση της αλήθειας και την απονομή του δικαίου, μακριά από οποιεσδήποτε προκαταλήψεις και σκοπιμότητες. Με την εν γένει συμπεριφορά του και τη δικαιοδοτική του κρίση απέσπασε την αναγνώριση και το σεβασμό όλων, συναδέλφων, δικηγόρων και δικαζομένων. Και ενώ κατά τις εκθέσεις των ανωτέρων του και την ομολογία των συναδέλφων του διέθετε όλα τα αναγκαία εξαιρετικά προσόντα και εθεωρείτο βέβαιη η προαγωγή του στο βαθμό του Αρεοπαγίτη, για να υπηρετήσει και από τη θέση εκείνη τη δικαιοσύνη, προσβλήθηκε αναπάντεχα από την επάρατη νόσο, η οποία του έκοψε τα φτερά και ακύρωσε κάθε θεμιτή φιλοδοξία του.

Δεν εγκατέλειψε όμως ποτέ τη μάχη για τη ζωή. Αντιμέτωπος την αρρώστια του με θαυμαστή γενναϊότητα και καρτερία.

Αγαπημένη φιλε Παύλο, δεν περίμενα ποτέ ότι, μετά από τόσα χρόνια αδελφικής φιλίας και συμπόρευσης στο δικαστικό σώμα, θα βρισκόμουν στη θέση αυτή για να σου απευθύνω το ύστατο χαιρε. Φεύγεις από κοντά μας πολύ πρόωρα και αφήνεις πίσω σου μεγάλο πόνο, ιδίως στην οικογένεια σου. Στη χαροκαμένη μάνα σου, την πολυαγαπημένη σου γυναίκα, την Χρυσούλα, η οποία σου είχε αφοσιωθεί ολοκληρωτικά, φρόντιζε να είσαι απερισπαστος στη δουλειά σου και κατά την τελευταία δοκιμασία σου έζησε τον δικό της Πολυγοθά, επιστράτευσε όλα τα μέσα και διέθεσε όλες τις δυνάμεις της για να απαλύνει τους πόνους σου, πάλεψε με νύχια και με δόντια για να σε κρατήσει στη ζωή. Και βέβαια αφήνεις μεγάλο πόνο στα αγαπημένα σας παιδιά και εκλεκτούς επιστήμονες, τον Γιώργο και τον Γιάννη, τη νύφη σου Αθηνά, αλλά και τον μικρό εγγονό σου, που σε λίγο θα πάρει το όνομα σου και, ο ερχομός του οποίου σου έδωσε μεγάλη χαρά και δύναμη να κρατηθείς στη ζωή.

Αγαπημένη φιλε, σε αποχαιρέτώ, να έχεις καλό ταξίδι, ο Κύριος να αναπαύσει την ψυχή σου και να είναι ελαφρύ το χώμα του χωριού σου που σε λίγο θα σε σκεπάσει.

Συνέντευξη του Γενικού Γραμματέα της Ένωσής μας κ. Γεωργίου Μανωλίδη, στη Σίλλα Αλεξίου, Αναδημοσίευση από «ΤΑ ΝΕΑ»

20 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Οι δικαστές στο ...δρόμο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εκεί μας οδήγησε η αδιαλλαξία του Υπουργού Οικονομικών. Οι Δικαστικοί Λειτουργοί με την προχθεσινή συγκέντρωσή τους εξέφρασαν την αγωνία τους για να μην επέλθει και υποβάθμιση των θεσμών.

2. Και μάλιστα με τη συμπαράσταση των συμβασιούχων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η πολιτισμένη και σοβαρή συγκέντρωση των συμβασιούχων ήταν αυθόρμητη και κατανοητή. Κατέδειξε την ευαισθησία τους για τη στήριξη του θεσμού της Δικαιοσύνης. Θυμίζω τι έγραφε το πανό τους: « Η υποβάθμιση του Δικαστή είναι υποβάθμιση του πολίτη».

3. Η κινητοποίησή σας ευαισθητοποίησε την κυβέρνηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θα φανούν τα αποτελέσματα σύντομα. Πάντως, υπάρχουν στη Κυβέρνηση φωνές, που αντιλαμβάνονται τους κινδύνους από την υποβάθμιση της Δικαιοσύνης και τις συνέπειες της.

4. Το κοινωνικό σύνολο συμμερίζεται την αγωνία σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο κόσμος θέλει συνεχή ενημέρωση, πάνω στα προβλήματα απονομής της Δικαιοσύνης και τις ιδιαιτερότητες εργασίας των Δικαστικών Λειτουργών και προς την κατεύθυνση αυτή εργαζόμαστε. Τα μηνύματα που παίρνουμε είναι θετικά και οι προσπάθειες μας θα ενταθούν.

5. Είστε κλάδος υψηλά αμειβόμενος. Εν μέσω κρίσης ο κόσμος μπορεί να συγκινηθεί με τα προβλήματα των δικαστικών λειτουργών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι αποδοχές μας είναι οι κατώτερες των συναδέλφων της Ευρωζώνης και όχι μόνο, μηδέν των Τούρκων συναδέλφων εξαιρουμένων. Με τις αποδοχές που έχουμε, ούτε το λειτουργημά μας ούτε οι ώρες εργασίας μας αμοιβόνται. Τα προβλήματα απονομής της Δικαιοσύνης δεν είναι μόνο προβλήματα δικά μας, είναι και προβλήματα του λαού.

6. Σε συνδυασμό μάλιστα με την αναποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης λόγω βραδύτητας, θεωρείτε πιθανή τη συμπαράσταση των πολιτών -πλην των συμβασιούχων- στην εξέγερσή σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η βραδεία απονομή της Δικαιοσύνης στη Χώρα μας είναι ένα ζήτημα που μας απασχολεί σοβαρά εδώ και πολύ χρόνο. Δεν είναι, όμως, θέμα μονοδιάστατο και, βέβαια, γι' αυτό οι δικαστικοί Λειτουργοί ευθύνονται το λιγότερο. Αυτό πρέπει να γίνει σαφές. Απαιτείται η λήψη μιας σειράς μέτρων τολμηρών και αποτελεσματικών και αυτό είναι ευθύνη της Πολιτείας.

7. Τα αιτήματά σας είναι μάλλον οικονομικά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τα αιτήματά μας είναι μόνο θεσμικά. Εξάλλου, σύμφωνα με το Σύνταγμα και οι αποδοχές μας είναι ζητη-

μα θεσμικό και όχι οικονομικό.

8. Αν επρόκειτο για αντιθεσμικές ρυθμίσεις γενικότερου κοινωνικού ενδιαφέροντος, θα αποφασίζατε να διαμαρτυρηθείτε με τον ίδιο τρόπο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Και βέβαια θα το κάναμε. Το πρώτο πράγμα που έκανε και ο Πρόεδρος της Ένωσής μας ο κ. Χαρ. Αθανασίου, μόλις ανέλαβε την Προεδρία, ήταν το άνοιγμα της Δικαιοσύνης στην Κοινωνία. Θυμίζω, τις πρωτοβουλίες μας για το Νόμο περί Ευθύνης Υπουργών, για το "άνοιγμα" των επαγγελματιών, τις αντιρρήσεις μας για χαρακτηρισμό των φορολογικών παραβάσεων ως "διάρκη" εγκλήματα κ.α.

9. Η δικαστική εξουσία διαθέτει τη δύναμη να ανατρέψει λανθασμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες. Έχετε (ως Ένωση) σκεφθεί να το επιχειρήσετε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η μη εφαρμογή αντισυνταγματικών νόμων ανήκει στην εξουσία των Δικαστηρίων, ως δικαιοδοτικών οργάνων. Η Ένωση μας οφείλει να προλαμβάνει τέτοιες ρυθμίσεις και να τις εντοπίζει, δεν έχει αρμοδιότητα να τις ακυρώνει.

10. Μήπως αυτός θα ήταν ο μόνος τρόπος να φέρετε την κοινωνία στο πλευρό σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο κόσμος σέβεται τη Δικαιοσύνη, όταν δεν εφαρμόζει αντισυνταγματικές διατάξεις, όταν δεν είναι αποκομμένη από το κοινωνικό γίγνεσθαι, όταν αποφασίζει με νηφαλιότητα και ευθυκρισία, μακριά από παρεμβάσεις και απόπειρες χειραγώγησης.

11. Ωστόσο και οι δικαστικοί λειτουργοί έχουν προβλήματα διαχρονικά. Η Πολιτεία τα αναγνωρίζει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εμείς καταγράφουμε τα προβλήματα αυτά που χρονίζουν. Υποδεικνύουμε λύσεις. Η Πολιτεία τα αναγνωρίζει, αλλά δεν τα επιλύει.

12. Η υπαγωγή των δικαστικών λειτουργών στο ΙΚΑ, σε τι εξυπηρετεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ουδέν προσφέρει. Οι 4.000 δικαστικοί λειτουργοί και τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, δεν θα σώσουν το ΙΚΑ.

13. Κάνετε λόγο για επιχειρούμενη υποβάθμιση της δικαστικής εξουσίας. Το επιτρέπει το Σύνταγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το Σύνταγμα θέλει τους λειτουργούς και των τριών λειτουργιών του Κράτους (Νομοθετικής- Εκτελεστικής- Δικαστικής) ισότιμους και ισόκρους. Οποιαδήποτε διαφορετική αντιμετώπιση τους αποτελεί συνταγματική εκτροπή. Συνεπώς, η επιχειρούμενη υποβάθμιση της Δικαιοσύνης αποτελεί συνταγματική εκτροπή.

14. Λέτε επίσης ότι ο υπουργός Δικαιοσύνης σας συμπαρίσταται. Πώς;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο Υπουργός Δικαιοσύνης ξεκαθάρισε ότι οι Δικαστικοί Λειτουργοί λόγω της διακριτής συνταγματικής τους

θέσης, δεν μπορούν να υπαχθούν στο ενιαίο μισθολόγιο των Δημοσίων Υπαλλήλων. Τη θέση του αυτή τη χαίρισε δημόσια προχθές αλλά και στο παρελθόν, ο Πρόεδρος της Ένωσής μας, εκφράζοντας το σύνολο των μελών μας.

15. Αν τελικά επικρατήσει η θέση του υπουργού Οικονομικών, τι σκοπεύετε να κάνετε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αν υιοθετηθούν οι θέσεις του από την Κυβέρνηση, τότε πρέπει όλοι να αναλογισθούν τις ευθύνες τους για το που θα οδηγήσουν τη Δικαιοσύνη. Οι τοποθετήσεις όλων των Προέδρων των Δικαστικών Ενώσεων ήταν σαφείς.

16. Οι δικαστικοί λειτουργοί στερούνται του δικαιώματος της απεργίας. Άλλος τρόπος αντίδρασης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Για να ανταπεξέλθουμε στα δύσκολα καθκοντά μας, εργαζόμαστε στα σπίτια μας σε οργανωμένα γραφεία με βιβλιοθήκες, με εξοντωτικά ωράρια, Κυριακές και αργίες, γιατί η Πολιτεία δεν διαθέτει γραφεία στα Δικαστικά καταστήματα. Κανείς δεν μπορεί να μας υποχρεώσει να εξακολουθήσουμε να εργαζόμαστε με τον ίδιο τρόπο και με τους ίδιους ρυθμούς.

17. Μεταξύ των αιτημάτων σας είναι και η κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων. Το διεκδικήσατε ποτέ άλλοτε τόσο δυναμικά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πάγιο αίτημά μας πάντοτε. Διαχρονικό αίτημα όλων των δικαστικών Ενώσεων είναι να καλύπτονται έγκαιρα όλες οι κενές οργανικές θέσεις.

18. Αν υποθέσουμε ότι η κυβέρνηση υπαναχωρεί, ενδέχεται να βελτιωθεί η Δικαιοσύνη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ποιότητα απονομής της Δικαιοσύνης στη Χώρα μας είναι υψηλή. Πάσχουμε στην βραδεία απονομή της και αυτό πρέπει να βελτιώσουμε. Το θέμα, όμως, αυτό είναι ανεξάρτητο από τον αγώνα μας για την προστασία της Δικαιοσύνης ως θεσμού. Η ταχεία απονομή της Δικαιοσύνης, όπως προανέφερα, απαιτεί τόλμη και δαπάνες.

19. Για τους βραδείους ρυθμούς πάντως, αποδίδεται και στους δικαστικούς λειτουργούς μέρος της ευθύνης. Ευσταθεί η μομφή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μας αναλογεί ένα μέρος της ευθύνης. Το μικρότερο. Δεν πρέπει να ενδίδουμε με ευκολία σε προσηματικές αναβολές που ζητούν οι διάδικοι και οι δικηγόροι τους.

20. Η πρόσβαση στη Δικαιοσύνη ακρίβη. Μειώθηκε αντίστοιχα η...ζήτησή της;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η Δικαιοσύνη δεν είναι προϊόν. Είναι λειτουργία και ο αδικούμενος θα προσφεύγει σ' αυτή, ανεξαρτήτως κόστους. Πάντως, η δαπανηρή Δικαιοσύνη δεν πρέπει να πλήττει τους οικονομικά ασθενέστερους. Τα στατιστικά στοιχεία δεν συνηγορούν στην μείωση των προσφυγών σ' αυτή.

Η ΕΝΩΣΗ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Και φέτος η Ένωσή μας πραγματοποιήσε, εν όψει των εορτών του Πάσχα, επίσκεψη στις γυναικείες φυλακές Θηβών.

Η επίσκεψη φέτος ήταν πιο οργανωμένη, αφού συμμετείχε και η χωρωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Έτσι, στις 7 Απριλίου μέλη της Ένωσής μας, μαζί με την 40μελή χωρωδία του ΔΣΑ έφθασαν στις φυλακές Θηβών και αφού μοίρασαν διάφορα δώρα, προσφορά της Ένωσής μας, στις κρατούμενες, συζητήσαμε μαζί τους και ακούσαμε τα προβλήματα και τους προβληματισμούς τους.

Στη συνέχεια η χωρωδία (όλα τα μέλη της, Δικηγόροι Αθηνών), υπό την καθοδήγηση του μαέστρου καθηγητή μουσικής κ. Δημήτρη Καρούζου, δικηγόρου, κράτησε συντροφιά επί δύο ώρες στις κρατούμενες με διάφορες ορταστικές και ελαφρολαϊκές συνθέσεις.

Οι κρατούμενες καθ' όλο το διάστημα τραγουδούσαν και χόρευαν, σε μια ζεστή ατμόσφαιρα γεμάτη ευφορία, ανθρωπιά και συγκίνηση.

Χαρακτηριστικό ήταν ότι οι κρατούμενες ζητούσαν συνεχώς τραγούδια και δεν ήθελαν να σταματήσει η χωρωδία.

Εντύπωση προς όλους μας έκανε η αγάπη με την οποία περιέβαλε τις κρατούμενες η διευθύντρια της Φυλακής και το προσωπικό καθώς και η καθαριότητα και η τάξη που επικρατούσε.

Αξίζει να σημειώσουμε το κοινωνικό έργο, που επιτελεί στη Φυλακή αυτή, αφιλοκερδώς, η κ. Όλγα Φωτοπούλου-Μάστορη, συνταξιούχος σήμερα Γραμματέας Δικαστηρίων.

Ευχαριστίες πέπουν στο Δ.Σ.Α., τα μέλη της χωρωδίας και ειδικά στο μαέστρο κ. Καρούζο. Η Ένωσή μας θα συνεχίσει τέτοιου είδους εκδηλώσεις που αναδεικνύουν το κοινωνικό πρόσωπο των Ελλήνων Δικαστικών Λειτουργών.

Από το Δ.Σ. της Ένωσής μας παρέστησαν οι κ.κ. Χαράλαμπος Αθανασίου, Παναγιώτης (Τάκης) Λυμπερόπουλος και Ακριβή Ερμίδου.

